

EBA/GL/2017/16

23/04/2018

Ghid privind estimarea probabilității de nerambursare, a pierderii în caz de nerambursare și tratamentul expunerilor în stare de nerambursare

---

1 Conformitate și obligații de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 25.06.2018. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2017/16”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

2 Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

2.1 Obiectul

5. Prezentul ghid specifică cerințele pentru estimarea probabilității de nerambursare (PD) și a pierderii în caz de nerambursare (LGD), inclusiv LGD pentru expuneri în stare de nerambursare (LGD în stare de nerambursare) și cea mai bună estimare a pierderii așteptate (EL_{BE}), în conformitate cu partea a treia, titlul II, capitolul 3, secțiunea 6 din Regulamentul (UE) Nr. 575/2013, cu articolul 159 din regulamentul menționat și cu proiectul final EBA în domeniul standardelor tehnice de reglementare privind metodologia de evaluare a modelelor interne de rating EBA/RTS/2016/03 [STR privind metodologia de evaluare IRB] din 21 iulie 2016².

2.2 Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică în raport cu abordarea IRB în conformitate cu partea a treia, titlul II, capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru toate metodele bazate pe propriile estimări ale PD și LGD. În cazul în care, pentru alte expuneri decât cele de tip retail, o instituție a primit aprobarea de a utiliza abordarea IRB, dar nu a primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) coroborat cu articolul 151 alineatele (8) și (9) din regulamentul respectiv, se aplică toate părțile din acest ghid, cu excepția capitolelor 6 și 7. Prezentul ghid nu se aplică la calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de diminuare a valorii creanței în conformitate cu articolul 157 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

2.3 Destinatari

7. Prezentul ghid se adresează autorităților competente astfel cum au fost definite la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și instituțiilor financiare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

2.4 Definiții

8. Dacă nu se prevede altfel, termenii folosiți și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE vor avea același înțeles în prezentul ghid. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

---

² Trimiterile la articolele din STR (standarde tehnice de reglementare) privind metodologia de evaluare IRB vor fi înlocuite cu trimiterile la Regulamentul delegat de adoptare al proiectului final al ABE în domeniul standardelor tehnice de reglementare privind metodologia de evaluare IRB, după publicarea în Jurnalul Oficial al UE.

Parametri de risc	Una sau toate dintre următoarele: PD, LGD, EL _{BE} (Expected Loss Best Estimate)(cea mai bună estimare a pierderii așteptate)și LGD în stare de nerambursare
Set de date de referință (SDR)	Toate seturile de date utilizate în vederea estimării parametrilor de risc, inclusiv seturile de date relevante pentru dezvoltarea modelului, precum și seturile de date utilizate pentru calibrarea unui parametru de risc.
Model PD	Ansamblul tuturor datelor și metodelor utilizate ca parte a unui sistem de rating în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care se referă la diferențierea și cuantificarea propriilor estimări ale PD și care sunt utilizate pentru a evalua riscul de nerambursare pentru fiecare debitor sau expunerea acoperită de acel model.
Metodă de clasificare a unui model PD	Metoda care face parte dintr-un model PD și este utilizată pentru a clasifica debitorii sau expunerile cu privire la riscul de nerambursare.
Metodă de punctare a unui model PD	O metodă de clasificare a unui model PD ce alocă valori ordinale („scoruri”) pentru a clasifica debitorii sau expunerile.
Model LGD	Ansamblul tuturor datelor și metodelor utilizate ca parte a unui sistem de rating în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care se refera la diferențierea și cuantificarea propriilor estimări ale LGD, LGD în stare de nerambursare și EL _{BE} și care sunt utilizate pentru a evalua nivelul pierderii în caz de nerambursare pentru fiecare tranzacție acoperită de acel model.
EL _{BE}	Cea mai bună estimare a pierderii așteptate pentru expunerile în stare de nerambursare menționate la articolul 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
LGD în stare de nerambursare	Pierdere în caz de nerambursare pentru expunerile intrate în stare de nerambursare menționate la articolul 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Domeniul de aplicare al unui model PD sau LGD	Tipul de expuneri în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 acoperite de un model PD sau un model LGD.
Estimarea parametrilor de risc	Întregul proces de modelare legat de parametrii de risc, inclusiv selecția și pregătirea datelor, dezvoltarea modelului și calibrare.
Dezvoltare de model	Partea din procesul de estimare a parametrilor de risc care conduce la o diferențiere adecvată a riscurilor, cu specificarea factorilor de risc relevanți, dezvoltarea de metode statistice

sau mecanice pentru a încadra expunerile în clase de rating sau grupe de risc de debitori sau tranzacții, precum și estimarea parametrilor intermediari ai modelului, unde este cazul.

Eșantion de calibrare PD	Setul de date asupra căruia metoda de clasificare sau centralizare este aplicată pentru a efectua calibrarea.
Segment de calibrare	Un subset identificat în mod unic din domeniul de aplicare al modelului PD sau LGD, care este calibrat la comun.
Calibrarea probabilității de nerambursare	Partea din procesul de estimare a parametrilor de risc care conduce la cuantificarea adecvată a riscurilor asigurându-se că, la aplicarea metodei de clasificare sau centralizare a PD asupra unui eșantion de calibrare, estimările PD rezultate corespund ratei de nerambursare medie pe termen lung la nivelul relevant pentru metoda aplicată.
Calibrarea pierderii în caz de nerambursare	Partea din procesul de estimare a parametrilor de risc care conduce la cuantificarea adecvată a riscurilor, asigurându-se că estimările LGD corespund LGD medii pe termen lung sau estimării LGD de declin economic, atunci când aceasta este mai prudentă, la nivelul relevant pentru metoda aplicată.
Aplicarea parametrilor de risc	Încadrarea parametrilor de risc estimați în conformitate cu modelul PD sau LGD în expunerile curente, realizată automat, printr-un sistem IT relevant, sau manual, de către personalul calificat al unei instituții.
Portofoliu de aplicare	Portofoliul real de expuneri din domeniul de aplicare al modelului PD sau LGD la momentul estimării unui parametru de risc.

3 Punerea în aplicare

3.1 Data aplicării

9. Prezentul ghid se aplică începând cu 1 ianuarie 2021. Instituțiile trebuie să includă cerințele prezentului ghid în sistemele lor de rating până la momentul respectiv, însă autoritățile competente vor putea accelera calendarul acestei tranziții după cum consideră necesar.

3.2 Prima aplicare a Ghidului

10. Funcția de validare internă trebuie să verifice modificările care sunt aplicate sistemelor de rating ca urmare a aplicării prezentului ghid și a standardelor tehnice de reglementare ce vor fi elaborate în conformitate cu articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și clasificarea modificărilor în conformitate cu Regulamentul delegat al Comisiei (UE) nr. 529/2014³.
11. Instituțiile care, în conformitate cu articolul 143 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu Regulamentul (UE) nr. 529/2017, trebuie să obțină în prealabil aprobarea autorităților competente pentru schimbările din sistemele de rating necesare în vederea încorporării prezentului ghid pentru prima oară până la termenul menționat la punctul 9, trebuie să stabilească termenul final de depunere a cererii de aprobare împreună cu autoritățile lor competente .

---

³ JO L 148, 20.5.2014, p. 36.

4 Cerințe generale privind estimarea

4.1 Principii pentru specificarea domeniului de aplicare al sistemelor de rating

12. Un sistem de rating, în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, trebuie să acopere toate expunerile în care debitorii sau tranzacțiile prezintă factori de risc comuni, bonitate financiară și disponibilitate comparabilă fundamental cu privire la informațiile în legătură cu creditul. Modelul PD și LGD din cadrul unui sistem de rating poate cuprinde diferite segmente de calibrare. În cazul în care toți debitorii sau toate expunerile din cadrul domeniului de aplicare al modelului PD sau LGD sunt calibrate la comun, întregul domeniu de aplicare al modelului este considerat un singur segment de calibrare.
13. Expunerile acoperite de același sistem de rating trebuie tratate în mod similar de către instituție din punct de vedere al gestionării riscurilor, al procesului de luare a deciziilor și al procesului de aprobare a creditelor și trebuie încadrate pe o scală de rating comună a debitorilor în sensul articolului 170 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pe o scală de rating comună a tranzacțiilor în sensul articolului 170 alineatul (1) litera (e) din același regulament.
14. În vederea cuantificării diferiților parametri de risc din cadrul unui sistem de rating, instituțiile trebuie să aplice aceeași definiție a stării de nerambursare pentru aceleași observații istorice utilizate în diferite modele. De asemenea, instituțiile trebuie să adopte același tratament pentru mai multe stări de nerambursare ale aceluiași debitor sau pentru aceeași expunere între sursele de date interne, externe și centralizate.

4.2 Cerințele în materie de date

4.2.1 Calitatea datelor

15. Pentru a se conforma cu cerința de la articolul 76 din STR privind metodologia de evaluare IRB conform căreia instituțiile trebuie să aibă politici, procese și metode solide de evaluare și îmbunătățire a calității datelor utilizate în scopul măsurării proceselor de gestionare și măsurare a riscului de credit, instituțiile trebuie să se asigure că aceste politici se aplică tuturor datelor folosite în dezvoltarea și calibrarea modelului, precum și datelor utilizate la aplicarea parametrilor de risc.
16. Pentru ca datele utilizate în dezvoltarea modelului și în aplicarea parametrilor de risc ca date de intrare în model să îndeplinească cerințele de acuratețe, exhaustivitate și adecvare prevăzute la articolul 174 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să fie suficient de precise pentru a evita denaturări semnificative ale rezultatului încadrării expunerilor în clase de rating sau grupe de risc de debitori și tranzacții și nu trebuie să conțină nicio distorsiune care să facă datele inadecvate pentru scopul respectiv.

4.2.2 Guvernanță pentru reprezentativitatea datelor

17. Pentru a se conforma cu cerința de reprezentativitate a datelor utilizate în modelele de PD și LGD specificate la articolul 174 litera (c), articolul 179 alineatul (1) litera (d) și articolul 179 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și la articolele 40 și 45 din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să aibă politici solide, procese și metode pentru evaluarea reprezentativității datelor utilizate în vederea estimării parametrilor de risc. Instituțiile trebuie să precizeze în politicile lor interne testele statistice și indicatorii ce trebuie utilizați în vederea evaluării reprezentativității datelor utilizate pentru diferențierea riscurilor și, separat, a datelor care stau la baza cuantificării riscurilor aferente. De asemenea, instituțiile trebuie să specifice metode de evaluare calitativă a datelor pentru cazurile, definite în politicile lor, în care aplicarea testelor statistice nu este posibilă.
18. Instituțiile trebuie să folosească aceleași standarde și metode pentru evaluarea reprezentativității datelor provenite din diferite surse, inclusiv date interne, externe și centralizate sau o combinație a acestora, cu excepția cazului în care specificitatea sursei datelor sau disponibilitatea informațiilor justifică utilizarea de metode diferite.
19. În cazul în care sunt folosite date externe sau centralizate, instituțiile trebuie să obțină suficiente informații de la furnizorii de date pentru a evalua reprezentativitatea unor astfel de date externe sau centralizate pentru portofoliile și procesele proprii ale instituțiilor.

4.2.3 Reprezentativitatea datelor pentru dezvoltarea de modele

20. Instituțiile trebuie să analizeze reprezentativitatea datelor în cazul modelelor statistice și altor metode mecanice utilizate pentru a încadra expunerile în clase de rating sau în grupe de risc, precum și în cazul modelelor de predicție statistică a stării de nerambursare care generează estimări ale probabilității de nerambursare pentru debitori individuali sau tranzacții. Instituțiile trebuie să selecteze un set de date corespunzător în vederea dezvoltării de modele pentru a se asigura că performanța modelului asupra portofoliului de aplicare, în special puterea sa discriminatorie, nu este obstructivă semnificativ de reprezentativitatea insuficientă a datelor.
21. Pentru a se asigura că datele utilizate în dezvoltarea modelului pentru încadrarea debitorilor sau expunerilor în clase de rating sau în grupe de risc sunt reprezentative pentru portofoliul de aplicare acoperit de modelul respectiv, astfel cum prevede articolul 174 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 40 alineatul (2) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să analizeze reprezentativitatea datelor în stadiul de dezvoltare a modelului sub forma celor de mai jos:
  - (a) domeniul de aplicare;
  - (b) definiția stării de nerambursare;
  - (c) distribuția caracteristicilor de risc relevante;
  - (d) standardele de creditare și politicile de recuperare.

22. În sensul punctului 21(a), instituțiile trebuie să analizeze segmentarea de expuneri și să examineze dacă au avut loc schimbări în domeniul de aplicare ale modelului luat în considerare în perioada acoperită de datele utilizate în dezvoltarea modelului pentru încadrarea debitorilor sau a expunerilor în clase de rating sau în grupe de risc. Acolo unde s-au observat astfel de schimbări, instituțiile trebuie să analizeze factorii de risc relevanți pentru modificarea domeniului de aplicare al modelului, comparând distribuția acestora în SDR înainte și după modificare, precum și cu distribuția acelor factori de risc în portofoliul de aplicare. În acest scop, instituțiile trebuie să aplice metodologii statistice cum ar fi analiza de grup (cluster analysis) sau tehnici similare pentru a demonstra reprezentativitatea. În cazul modelelor centralizate, analiza trebuie realizată cu privire la acea parte a domeniului de aplicare al modelului care este folosită de o instituție.
23. În sensul punctului 21 (b), instituțiile trebuie să se asigure că definiția stării de nerambursare ce stă la baza datelor utilizate pentru dezvoltarea de modele este coerentă în timp și, în mod special, că este în concordanță cu următoarele aspecte:
- (a) s-au făcut ajustări pentru a se asigura coerența cu definiția actuală a stării de nerambursare, în cazul în care definiția stării de nerambursării a fost modificată în perioada de observare;
  - (b) instituția a adoptat măsuri adecvate în cazul în care modelul acoperă expuneri în mai multe jurisdicții care au sau au avut definiții diferite ale stării de nerambursare;
  - (c) definiția stării de nerambursare în fiecare sursă de date a fost analizată separat;
  - (d) definiția stării de nerambursare folosită în scopul dezvoltării de modele nu are un impact negativ asupra structurii și performanței modelului de rating din punct de vedere al diferențierii riscurilor și al puterii de predicție, în cazul în care această definiție este diferită de definiția stării de nerambursare folosită de instituție în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
24. În sensul punctului 21(c), instituțiile trebuie să analizeze distribuția și intervalul de valori ale principalelor caracteristici de risc ale datelor utilizate în dezvoltarea modelului pentru diferențierea riscurilor în comparație cu portofoliul de aplicare. În ceea ce privește modelele LGD, instituțiile trebuie să efectueze această analiză separat pentru expunerile care nu se află în stare de nerambursare și pentru cele aflate în stare de nerambursare.
25. Instituțiile trebuie să analizeze reprezentativitatea datelor din punct de vedere al structurii portofoliului în funcție de caracteristicile de risc relevante, pe baza testelor statistice specificate în politicile lor, pentru a se asigura că intervalul de valori observat la aceste caracteristici de risc din portofoliul de aplicare este reflectat adecvat în eșantionul de dezvoltare. În cazul în care aplicarea de teste statistice nu este posibilă, instituțiile trebuie să efectueze cel puțin o analiză calitativă pe baza statisticilor descriptive ale structurii portofoliului, ținând cont de posibilele efecte ale maturizării expunerii (seasoning effects) menționate la articolul 180 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Atunci când iau în considerare rezultatele acestei analize, instituțiile trebuie să țină seama de sensibilitatea caracteristicilor de risc la condițiile economice. Diferențele majore din punct de vedere al principalelor caracteristici de risc între

eșantionul de date și portofoliul de aplicare trebuie abordate, de exemplu, utilizând un alt eșantion de date sau un subset de observații sau reflectând în mod adecvat aceste caracteristici de risc ca factori de risc în cadrul modelului.

26. În sensul punctului 21(d), instituțiile trebuie să analizeze dacă, în perioada istorică de observare relevantă, au existat modificări semnificative în standardele lor de creditare sau în politicile de recuperare sau în mediul juridic respectiv, inclusiv modificări în legislația din domeniul insolvenței, în procedurile de executare a garanțiilor și în orice reglementări legale legate de executarea garanțiilor, care ar putea influența nivelul de risc sau distribuția sau intervalele caracteristicilor de risc din portofoliul acoperit de modelul avut în vedere. În cazul în care instituțiile observă astfel de modificări, acestea trebuie să compare datele cuprinse în SDR înainte și după modificarea politicii. Instituțiile trebuie să asigure compatibilitatea standardelor actuale de acordare a creditelor sau de recuperare cu cele aplicate observațiilor cuprinse în SDR și folosite pentru dezvoltarea de modele.
27. În cadrul modelului PD, reprezentativitatea datelor utilizate în dezvoltarea modelului pentru diferențierea riscurilor nu presupune ca proporția de expuneri aflate în stare de nerambursare și de expuneri care nu se află în stare de nerambursare din acest set de date să fie egală cu proporția de expuneri aflate în stare de nerambursare și de expuneri care nu se află în stare de nerambursare din cadrul portofoliului de aplicare al instituției. Totuși, setul de date de dezvoltare al instituțiilor trebuie să conțină un număr suficient de observații aflate în stare de nerambursare și de observații care nu se află în stare de nerambursare, iar instituțiile trebuie să documenteze diferența.

4.2.4 Reprezentativitatea datelor pentru calibrarea parametrilor de risc

28. Pentru ca instituțiile să se asigure că datele utilizate în cuantificarea riscurilor sunt reprezentative pentru portofoliul de aplicare acoperit de modelul respectiv în conformitate cu partea a treia capitolul 3 secțiunea 6 sub-secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu articolul 45 alineatul (2) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să analizeze comparabilitatea datelor utilizate în vederea calculării ratelor de nerambursare medii pe termen lung sau LGD medii pe termen lung, menționate la articolul 179 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, acolo unde este cazul, reprezentativitatea portofoliului potrivit articolului 179 alineatul (2) litera (b) din același regulament, sub următoarele aspecte:

- (a) domeniul de aplicare;
- (b) definiția stării de nerambursare;
- (c) distribuția caracteristicilor de risc relevante;
- (d) condițiile economice sau de piață curente și previzibile;
- (e) normele de creditare și politicile de recuperare.

29. În sensul punctului(a)28 , instituțiile trebuie să efectueze o analiză ca cea precizată la punctul 22.
30. În sensul punctului 28(b) și pentru a se asigura că definiția stării de nerambursare care stă la baza datelor utilizate pentru cuantificarea riscurilor de la fiecare sursă de date este în concordanță cu cerințele articolului 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să compare definiția stării de nerambursare aplicată de instituție în prezent cu definițiile utilizate pentru observațiile incluse în setul de date utilizat pentru cuantificarea riscurilor. În cazul în care definiția stării de nerambursare s-a modificat în perioada istorică de observare, instituțiile trebuie să evalueze reprezentativitatea datelor istorice incluse în SDR și utilizate pentru cuantificarea riscurilor în același mod ca pentru datele externe, prevăzut în capitolul 6 din Ghidul ABE privind aplicarea definiției stării de nerambursare în temeiul articolului 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care definiția stării de nerambursare s-a modificat de mai multe ori în perioada de observare istorică, instituțiile trebuie să efectueze separat analiza fiecăreia dintre definițiile anterioare ale stării de nerambursare.
31. În sensul punctului 28(c), instituțiile trebuie să efectueze o analiză adecvată pentru a se asigura că, la nivelul segmentului de calibrare, intervalele de valori ale principalelor caracteristici de risc din portofoliul de aplicare sunt comparabile cu cele din portofoliul care constituie setul de date de referință pentru cuantificarea riscurilor în măsura cerută, pentru a se asigura că cuantificarea riscurilor nu este distorsionată.
32. În sensul punctului 28(d), instituțiile trebuie să efectueze analiza condițiilor de piață și economice care stau la baza datelor, astfel:
  - (a) în ceea ce privește estimarea PD, conform secțiunii 5.3.4
  - (b) în ceea ce privește estimarea LGD, conform secțiunii 6.3.2 și ținând cont de declinul economic potrivit articolului 181 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
33. În sensul punctului 28(e), instituțiile trebuie să analizeze dacă au avut loc modificări semnificative în standardele de creditare sau în politicile de recuperare în perioada istorică de observare respectivă, ce poate influența nivelul de risc sau distribuția sau intervalele caracteristicilor factorilor de risc relevanți din portofoliul acoperit de modelul avut în vedere. În cazul în care instituțiile observă astfel de modificări, acestea trebuie să analizeze posibilele distorsiuni în estimările parametrilor de risc ce rezultă din aceste schimbări în felul următor:
  - (a) în ceea ce privește estimarea PD, sub aspectul nivelului ratelor de nerambursare și al intervalului de variabilitate probabil al ratelor de nerambursare;
  - (b) în ceea ce privește estimarea LGD, sub aspectul ratelor de pierdere, al duratei medii a proceselor de recuperare, al frecvențelor de utilizare a anumitor scenarii de recuperare și al distribuțiilor gravității pierderilor.
34. În cazul în care reprezentativitatea datelor evaluate în conformitate cu paragrafele 28 - 33 este insuficientă și duce la o distorsiune sau o incertitudine crescută a cuantificării riscurilor,

instituțiile trebuie să introducă o ajustare adecvată pentru a corecta distorsiunea și trebuie să aplice o marjă de prudență în conformitate cu secțiunea 4.4.

4.3 Raționamentul profesional în estimarea parametrilor de risc

35. Pentru ca instituțiile să își completeze modelele statistice cu raționamentul profesional, astfel cum se menționează la articolul 174 litera (b), articolul 174 litera (e), articolul 175 alineatul (4), articolul 179 alineatul (1) litera (a) și articolul 180 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să îndeplinească următoarele:

- (a) să evalueze ipotezele de modelare și dacă factorii de risc selectați contribuie la evaluarea riscurilor în acord cu semnificația lor economică;
- (b) să analizeze impactul raționamentului profesional asupra performanței modelului și să se asigure că orice formă de raționament profesional este justificată corespunzător;
- (c) să formalizeze aplicarea raționamentului profesional în cadrul modelului, incluzând cel puțin criteriile pentru evaluare, raționamente, ipoteze, experții implicați și descrierea procesului.

4.4 Tratamentul deficiențelor și marja de prudență

4.4.1 Identificarea deficiențelor

36. Instituțiile trebuie să identifice toate deficiențele privind estimarea parametrilor de risc care produc o distorsiune în cuantificarea acestor parametri sau generează un grad crescut de incertitudine care nu este cuprins în întregime în eroarea de estimare generală, precum și să clasifice fiecare deficiență în una din următoarele categorii:

- (a) Categoria A: Datele identificate și deficiențele metodologice;
- (b) Categoria B: Schimbările relevante privind standardele de acordare a creditelor, apetitul pentru risc, politicile de colectare și recuperare și orice alte surse de incertitudine suplimentară.

37. În vederea identificării și clasificării tuturor deficiențelor menționate la punctul 36, instituțiile trebuie să ia în considerare toate deficiențele relevante în metode, procese, controale, date sau sisteme IT ce au fost identificate de unitatea de control al riscului de credit, funcția de validare, funcția de audit intern sau orice altă verificare internă sau externă și trebuie să analizeze cel puțin toate sursele posibile de incertitudine suplimentară în cuantificarea riscurilor, enumerate mai jos:

- (a) în categoria A:

- (i) Factori declanșatori ai stării de nerambursare care lipsesc sau sunt modificați substanțial în observațiile istorice, inclusiv criterii modificate pentru recunoașterea obligațiilor semnificative de credit restante;
  - (ii) dată de nerambursare lipsă sau inexactă;
  - (iii) alocare de rating lipsă, inexactă sau depășită, folosită în evaluarea claselor de rating sau grupelor de risc istorice în vederea calculării ratelor de nerambursare sau a LGD medii efective pentru fiecare clasă de rating sau grupă de risc;
  - (iv) informații lipsă sau inexacte privind sursa fluxurilor de numerar;
  - (v) date lipsă, inexacte sau depășite privind factorii de risc și criteriile de rating;
  - (vi) Informații lipsă sau inexacte utilizate în vederea estimării recuperărilor viitoare la care se face referire la punctul 159;
  - (vii) date lipsă sau inexacte pentru calcularea pierderii economice;
  - (viii) reprezentativitate limitată a observațiilor istorice datorită utilizării unor date externe;
  - (ix) distorsiuni posibile apărute ca urmare a abordării alese în calcularea mediei ratelor de nerambursare pe un an observate în conformitate cu punctul 80;
  - (x) necesitatea ajustării mediei ratelor de nerambursare pe un an observate în conformitate cu punctul 86;
  - (xi) informații lipsă în vederea estimării ratelor de pierdere sau în vederea reflectării declinului economic în estimările LGD;
- (b) în categoria B:
- (i) modificări în standardele de acordare a creditelor, politicile de colectare sau recuperare, apetitul pentru risc sau alte procese interne relevante;
  - (ii) abateri nejustificate în intervalele de valori ale principalelor caracteristici de risc ale portofoliului de aplicare comparativ cu cele ale setului de date utilizat pentru cuantificarea riscurilor;
  - (iii) modificări ale mediului de piață sau juridic;
  - (iv) estimări prospective privind posibilele modificări ale structurii portofoliului sau ale nivelului de risc, în special pe baza unor acțiuni sau decizii care au fost deja luate, dar care nu sunt reflectate în datele observate.

4.4.2 Ajustare adecvată

---

38. Pentru a depăși distorsiunile din cadrul estimărilor parametrilor de risc rezultate din deficiențele identificate, menționate în paragrafele 36 și 37, instituțiile trebuie să aplice metodologii adecvate pentru a corecta deficiențele identificate în măsura în care este posibil. Impactul acestor metodologii asupra parametrului de risc („ajustare adecvată”), care trebuie să conducă la o estimare mai exactă a parametrului de risc („cea mai bună estimare”), reprezintă fie o creștere, fie o scădere a valorii parametrului de risc. Instituțiile trebuie să se asigure și să aducă dovada că aplicarea unei ajustări adecvate conduce la cea mai bună estimare.
39. Instituțiile trebuie să formalizeze metodele utilizate pentru a aplica ajustări adecvate în vederea rectificării deficiențelor identificate, acolo unde este cazul, precum și justificarea lor.
40. Instituțiile trebuie să monitorizeze cu regularitate adecvarea ajustărilor adecvate. Adoptarea unei ajustări adecvate de către instituții nu trebuie să înlocuiască nevoia de a aborda deficiențele identificate.

4.4.3 Marja de prudență

41. În ceea ce privește cerința ca instituțiile să adauge o marjă de prudență (MdP) care are legătură cu intervalul așteptat al erorilor de estimare potrivit articolului 179 alineatul (1) litera (f) și articolului 180 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să implementeze un cadru pentru cuantificarea, formalizarea și monitorizarea erorilor de estimare.
42. MdP finală referitoare la o estimare a parametrului de risc trebuie să reflecte incertitudinea estimării în toate categoriile de mai jos:

Categoria A: MdP referitoare la datele și la deficiențele metodologice identificate în categoria A, menționate la punctul 36 litera (a);

Categoria B: MdP referitoare la modificările relevante ale standardelor de acordare a creditelor, ale apetitului pentru risc, ale politicilor de colectare și recuperare și ale oricărei alte surse de incertitudine suplimentară identificate în categoria B, menționate la punctul 36 (b);

Categoria C: eroarea de estimare generală.

43. Pentru a cuantifica MdP, instituțiile trebuie să îndeplinească toate cele de mai jos:
- (a) să cuantifice MdP pentru deficiențele identificate menționate la punctele 36 și 37 în măsura în care nu sunt acoperite de eroarea de estimare generală, cel puțin pentru fiecare dintre categoriile A și B la nivelul segmentului de calibrare, asigurându-se că:
    - (i) acolo unde sunt utilizate ajustări adecvate în sensul punctului 38, MdP justifică orice creștere a incertitudinii sau eroare de estimare suplimentară asociată acestor ajustări;

- (ii) MdP la nivel de categorie referitoare la ajustările adecvate este proporțională cu incertitudinea asociată cu aceste ajustări;
  - (iii) este aplicată MdP pentru a aborda incertitudinea estimării parametrului de risc rezultată din orice deficiențe cum sunt cele menționate în paragrafele 36 și 37 și care nu au fost corectate prin ajustări adecvate cum sunt cele menționate la litera (i);
- (b) să cuantifice eroarea de estimare generală din categoria C, menționată la punctul 42, asociată cu metoda de estimare subiacentă cel puțin pentru fiecare segment de calibrare; MdP pentru eroarea de estimare generală trebuie să reflecte dispersia distribuției estimatorului statistic.
44. În sensul punctului 43(a) și pentru fiecare dintre categoriile A și B, instituțiile pot grupa toate deficiențele sau pe cele selectate, acolo unde acest lucru este justificat, în vederea cuantificării MdP.
45. Instituțiile trebuie să cuantifice MdP finală ca sumă a:
- (a) MdP din categoria A, menționată la punctul 43(a);
  - (b) MdP din categoria B, menționată la punctul 43(a);
  - (c) MdP pentru eroarea de estimare generală (categoria C), menționată la punctul 43(b).
46. Instituțiile trebuie să adauge MdP finală la cea mai bună estimare a parametrului de risc.
47. Instituțiile trebuie să se asigure că impactul MdP finale nu conduce la scăderea estimărilor parametrului de risc și, în special, că:
- (a) MdP rezultată din eroarea de estimare generală este mai mare de zero;
  - (b) MdP rezultată din fiecare dintre categoriile A și B este proporțională cu incertitudinea crescută a celei mai bune estimări a parametrilor de risc determinată de deficiențele identificate enumerate în fiecare categorie. În orice caz, MdP din fiecare dintre categoriile A și B trebuie să fie mai mare sau egală cu zero.
48. Instituțiile trebuie să ia în considerare impactul deficiențelor identificate și al MdP finale rezultate asupra solidității modelului și să se asigure că estimările parametrilor de risc și cerințele de fonduri proprii rezultante nu sunt distorsionate de necesitatea unor ajustări excesive.
49. Pentru fiecare sistem de rating, MdP aplicată trebuie formalizată în documentația relevantă a modelului și în manualele metodologice. Documentația trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- (a) o listă completă a tuturor deficiențelor identificate, inclusiv erorile și incertitudinile, și componentele de modele sau parametrii de risc posibil afectați;
  - (b) categoria în care sunt clasificate aceste deficiențe, așa cum sunt menționate la punctul 42;
  - (c) o descriere a metodelor de cuantificare a MdP referitoare la deficiențele identificate, menționate la punctul 43(a), și în special metodologiile utilizate pentru a cuantifica MdP pentru fiecare categorie.
50. Instituțiile trebuie să monitorizeze cu regularitate nivelurile MdP. Adoptarea unei MdP de către instituții nu trebuie să înlocuiască nevoia de a aborda cauzele erorilor sau incertitudinilor sau de a corecta modelele astfel încât să se asigure conformitatea lor deplină cu cerințele Regulamentului nr. 575/2013. În urma unei evaluări a deficiențelor sau a surselor de incertitudine, instituțiile trebuie să dezvolte un plan de rectificare a datelor și deficiențelor metodologice, precum și a oricărei surse posibile de incertitudine suplimentară și să reducă erorile de estimare într-un interval de timp rezonabil, ținând cont de importanța erorii de estimare și de importanța sistemului de rating.
51. La revizuirea nivelurilor MdP, instituțiile trebuie să se asigure de toate cele de mai jos:
- (a) că MdP rezultată din categoriile A și B menționate în paragrafele 36 și 37 este inclusă în raportarea internă separat pentru fiecare categorie și că poate fi redusă în timp și în cele din urmă eliminată odată ce deficiențele au fost rectificate în toate părțile sistemului de rating ce au fost afectate;
  - (b) că MdP rezultată din eroarea de estimare generală menționată la punctul 43(b) este inclusă în raportarea internă într-o categorie separată („C”);
  - (c) că nivelul MdP este evaluat ca parte a unor examinări periodice menționate în Capitolul 9 și în special că nivelul MdP referitor la eroarea de estimare generală rămâne adecvat după includerea celor mai recente date relevante pentru estimarea parametrilor de risc.
52. Instituțiile trebuie să se asigure că schimbările necesare ale MdP sunt implementate rapid.

5 Estimarea PD

5.1 Cerințe generale specifice estimării PD

53. În vederea încadrării debitorilor într-o clasă de rating ale debitorilor în cadrul unui proces de aprobare a creditelor potrivit articolului 172 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în vederea revizuirii acestor încadrări, în conformitate cu articolul 173 alineatul (1) litera (b) din același regulament, instituțiile trebuie să se asigure că fiecare persoană fizică sau juridică față de care există o expunere IRB primește un rating de la instituție cu modelul aprobat spre a fi utilizat pentru un anumit tip de expuneri. Acest model trebuie să încadreze debitorul inițial în sistemul de rating aplicabil, incluzând expunerile garantate prin protecția nefinanțată a creditului, astfel cum este menționată la articolul 161 alineatul (3) din același regulament.
54. În vederea încadrării expunerilor de tip retail într-o clasă de rating sau grupă de risc în cadrul procesului de aprobare a creditelor potrivit articolului 172 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în vederea revizuirii acestor încadrări potrivit articolului 173 alineatul (2) din același regulament, instituțiile trebuie să se asigure că fiecare expunere IRB primește un rating de la instituție cu modelul aprobat spre a fi utilizat pentru un anumit tip de expuneri. Acest model trebuie să încadreze fiecare debitor inițial sau expunere în sistemul de rating aplicabil, incluzând expunerile garantate prin protecția nefinanțată a creditului, astfel cum este menționată la articolul 164 alineatul (2) din același regulament.
55. Un model PD poate conține mai multe metode diferite pentru clasificarea debitorilor sau expunerilor, precum și diferite segmente de calibrare.

5.2 Dezvoltarea de modele în estimarea PD

5.2.1 Cerințele în materie de date specifice dezvoltării de modele

56. În vederea dezvoltării de modele, instituțiile trebuie să se asigure că SDR conține valorile factorilor de risc pentru momente de timp adecvate. Aceste momente pot varia între diferenții factori de risc. În selectarea momentelor adecvate, instituțiile trebuie să ia în considerare dinamica, precum și frecvența de actualizare a factorilor de risc pe întreaga perioadă în care un debitor s-a aflat în portofoliu și, în cazul unei nerambursări, pe întregul an dinaintea nerambursării.

5.2.2 Factorii de risc și criteriile de rating

57. În procesul selectării factorilor de risc și a criteriilor de rating, instituțiile trebuie să ia în considerare un set variat de informații relevante pentru tipul de expuneri acoperit de sistemul de rating. Factorii de risc posibili analizați de instituții trebuie să cuprindă în special următoarele:

- (a) caracteristicile debitorului, inclusiv domeniul de activitate și localizarea geografică în cazul societăților;
  - (b) informații financiare, inclusiv situații financiare sau declarații de venit;
  - (c) informații despre tendințe, inclusiv despre creșterea sau scăderea vânzărilor sau despre marja de profit;
  - (d) informații comportamentale, inclusiv legate de incidente de neplată și de utilizarea facilităților de credit.
58. Instituțiile trebuie să se asigure că în vederea selectării factorilor de risc și a criteriilor de rating, experții competenți din domeniile de activitate ale instituției sunt consultați cu privire la raționamentul economic și contribuția la risc a factorilor de risc și a criteriilor de rating luate în considerare.
59. Instituțiile trebuie să se asigure că scăderea fiabilității informațiilor în timp, de exemplu a informațiilor privind caracteristicile debitorilor obținute în momentul inițierii creditului, este reflectată adecvat în estimarea PD. De asemenea, instituțiile trebuie să se asigure că modelul estimează nivelul corect de risc pentru toate informațiile relevante, disponibile în prezent și cât mai actualizate și că este aplicată o MdP adecvată acolo unde există un grad mai mare de incertitudine din cauza lipsei de informații actualizate. În mod special, modelul sau procesul de încadrare trebuie să prevadă o ajustare adecvată și prudentială în ambele situații de mai jos:
- (a) în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din STR privind metodologia de evaluare IRB, în cazul unor situații financiare mai vechi de 24 de luni, în cazul în care informațiile rezultate din aceste situații financiare reprezintă un factor de risc relevant;
  - (b) în cazul unor informații de la biroul de credit care sunt mai vechi de 24 de luni, dacă mai sunt încă relevante la momentul respectiv, în cazul în care informațiile de la biroul de credit reprezintă un factor de risc relevant.
60. Instituțiile trebuie să folosească în mod consecvent factorii de risc și criteriile de rating, în special pentru orizontul de timp luat în considerare, în dezvoltarea de modele, calibrarea de modele și aplicarea de modele.
61. În cazul în care există o proporție semnificativă de clienți care folosesc mai multe facilități de același tip în cadrul unui sistem de rating de tip retail luat în considerare, instituțiile trebuie să analizeze nivelul de risc al acestor clienți comparativ cu clienții care folosesc o singură facilitate de tipul respectiv și, atunci când este necesar, să reflecte diferența de nivel de risc din cadrul modelului prin factori de risc adecvați.

5.2.3 Tratatamentul ratingurilor terțelor părți

62. Instituțiile trebuie să aibă politici clare care să specifice condițiile în care ratingul unei terțe părți care are o relație contractuală sau organizațională cu un debitor al instituției poate fi luat în

considerare în evaluarea riscului debitorului respectiv. Aceste politici trebuie să țină cont de următoarele modalități posibile în care ratingul unei astfel de terțe părți poate fi luat în considerare în evaluarea riscului debitorului respectiv:

- (a) ratingul unei astfel de terțe părți este transferat unui debitor relevant („transfer de rating”), în cazul în care nu există nicio diferență la nivel de risc între debitor și partea asociată datorită existenței unei garanții adecvate, iar ratingul unei terțe părți este alocat intern în conformitate cu sistemul de rating pentru care instituția a primit permisiunea în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) ratingul unei astfel de terțe părți este luat în considerare ca indiciu pentru modificarea încadrării debitorului respectiv într-o clasă de rating sau o grupă de risc;
- (c) ratingul unei astfel de terțe părți servește ca dată de intrare pentru modelul PD, reflectând sprijinul contractual al părții asociate pentru debitor.

63. Pentru ca ratingul intern sau extern al unei terțe părți să fie încorporat într-un model PD, instituțiile trebuie să se asigure de toate cele de mai jos:

- (a) că ratingul unei terțe părți îndeplinește toate cerințele pentru factorii de risc relevanți stipulați în secțiunea 5.2.2;
- (b) că alte caracteristici de risc relevante privind debitorul și tranzacția sunt corect reflectate în model în conformitate cu articolul 170 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 170 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și că nu sunt introduse distorsiuni semnificative printr-o ponderare majoră a informațiilor de rating intern sau extern;
- (c) că nu se iau în considerare de două ori efectele oricăror relații cu terțe părți.

64. Un transfer de rating nu trebuie să modifice încadrarea expunerilor în clase de expunere, sisteme de rating sau modele, însă trebuie să afecteze numai încadrarea în clase de rating sau grupe de risc. Transferurile de rating trebuie realizate astfel încât orice modificări în ratingul unei terțe părți ce reprezintă informații importante despre debitor sau expunere în sensul articolului 173 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie reflectate rapid în toate ratingurile influențate.

65. Sprijinul contractual semnificativ acordat de un debitor unei terțe părți trebuie văzut ca scăzând puterea financiară liberă a debitorului care acordă sprijinul, inclusiv puterea de a rambursa integral toate obligațiile către instituția respectivă. Acesta trebuie reflectat în ratingul debitorului care acordă sprijinul.

5.2.4 Filozofia de rating

66. Instituțiile trebuie să aleagă o filozofie adecvată care să stea la baza încadrării debitorilor sau expunerilor în clase de rating sau grupe de risc („filozofia de rating”), ținând cont de toate principiile de mai jos:

- (a) Instituțiile trebuie să evalueze dacă metoda utilizată pentru a cuantifica parametrul de risc este adecvată pentru filozofia de rating și să înțeleagă caracteristicile și dinamica încadrării debitorilor sau expunerilor în clase de rating sau grupe de risc („alocare pe clase de rating”) și a estimărilor parametrilor de risc ce rezultă din metoda utilizată.
  - (b) Instituțiile trebuie să evalueze adecvarea caracteristicilor și a dinamicii rezultante a alocării de rating și estimările parametrilor de risc ce rezultă din metoda utilizată, cu privire la diferitele lor utilizări și trebuie să înțeleagă impactul acestora asupra dinamicii și volatilității cerințelor de fonduri proprii.
  - (c) Filozofia de rating trebuie de asemenea luată în considerare în vederea testării ex-post. Filozofiile sensibile la condițiile economice au tendința de a estima probabilitățile de nerambursare ce constituie indici de prognostic mai buni ai ratelor de nerambursare ale fiecărui an. Pe de altă parte, filozofiile mai puțin sensibile la condițiile economice tind să estimeze PD mai apropiate de media PD din diferitele state ale economiei, dar care diferă de ratele de nerambursare observate în anii în care starea economiei este peste sau sub media sa. Abaterile între ratele de nerambursare observate și rata de nerambursare medie pe termen lung din clasa respectivă vor apărea așadar mai probabil în sisteme de rating mai puțin sensibile la condițiile economice. Dimpotrivă, migrațiile între clase vor apărea mai probabil în sisteme de rating mai sensibile la condițiile economice. Aceste profiluri trebuie luate în considerare la evaluarea rezultatelor testării ex-post și, acolo unde este relevant, ale analizei comparative.
67. Instituțiile trebuie să aplice filozofia de rating aleasă consecvent în timp. Instituțiile trebuie să analizeze caracterul adecvat al filozofiei care stă la baza încadrării debitorilor sau expunerilor în clase de rating sau grupe de risc („filozofia de rating”), ținând cont de toate cele de mai jos:
- (a) conceperea factorilor de risc;
  - (b) migrația între clase de rating sau grupe de risc;
  - (c) modificările ratelor de nerambursare anuale ale fiecărei clase de rating sau grupe de risc.
68. În cazul în care instituțiile folosesc diferite sisteme de rating caracterizate prin diferite filozofii de rating, acestea trebuie să utilizeze cu atenție informațiile privind alocările de rating sau estimările parametrilor de risc, în special atunci când utilizează informațiile de rating sau experiența de nerambursare obținută de la agenții de rating extern. În cazul în care instituțiile folosesc diferite sisteme de rating cu diferite caracteristici, cum ar fi filozofii diferite sau niveluri diferite de obiectivitate, exactitate, stabilitate sau prudență, acestea trebuie să se asigure că sistemele de rating au un nivel adecvat de consecvență și că orice diferențe între ele sunt bine înțelese. Această înțelegere trebuie cel puțin să îi permită instituției să definească o modalitate adecvată de a combina sau cumula informațiile produse de diferite sisteme de rating atunci când acest lucru este necesar potrivit politicilor instituției. Instituțiile trebuie să aibă o înțelegere deplină a ipotezelor și eventualelor inexactități apărute dintr-o astfel de combinare sau cumulare.

5.2.5 Omogenitatea debitorilor în clasele de rating sau grupele de risc

69. Pentru a se conforma cu cerințele articolului 170 alineatul (1) și ale articolului 170 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu cele ale articolului 38 din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să verifice omogenitatea debitorilor sau expunerilor încadrate în aceleași clase de rating sau grupe de risc. În mod special, clasele de rating trebuie definite în așa fel încât fiecare debitor din fiecare clasă de rating sau grupă de risc să aibă un risc de nerambursare rezonabil de similar, iar suprapunerile semnificative ale distribuțiilor riscului de nerambursare între grupe de rating și clase de risc să fie evitate.

5.3 Calibrarea PD

5.3.1 Cerințele de date pentru calcularea ratelor de nerambursare observate

70. În vederea calculării ratei de nerambursare pe un an definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (78) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să asigure integralitatea datelor cantitative și calitative și a altor informații în ceea ce privește numitorul și numărătorul, așa cum se prezintă în paragrafele 73 și 74 și folosite pentru calcularea ratei de nerambursare medii observate. În mod special, instituțiile trebuie să se asigure că cel puțin următoarele date pentru perioada de observare relevantă menționată în paragrafele 82 și 83 sunt corect stocate și disponibile:

- (a) criteriile de identificare a tipului respectiv de expuneri acoperite de modelul PD luat în considerare;
- (b) criteriile de identificare a segmentelor de calibrare;
- (c) factorii de risc utilizați pentru diferențierea riscurilor; în cazul în care un nou factor de risc relevant a fost inclus în modelul pentru care nu sunt disponibile niciun fel de date istorice, instituțiile trebuie să facă eforturi pentru a minimiza datele lipsă referitoare la factorii de risc în timp, prezentate la punctul 51(a) și să aplice o ajustare adecvată și o MDP în conformitate cu secțiunea 4.4;
- (d) toate numerele de identificare ale debitorilor și expunerilor relevante pentru calcularea ratei de nerambursare, ținând cont de situațiile în care numărul de identificare s-a schimbat în timp, inclusiv modificările datorate restructurării expunerilor.

71. Excluderea observațiilor din calcularea ratei de nerambursare anuale trebuie efectuată numai în următoarele două situații:

- (a) debitorii incluși în mod greșit în setul de date referitoare la nerambursări deoarece nu s-au aflat în stare de nerambursare în sensul definiției stării de nerambursare potrivit articolului 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, așa cum se specifică și în Ghidul privind aplicarea definiției debitorului aflat în stare de nerambursare din același articol, nu trebuie incluși în numărătorul ratei de nerambursare pe un an;

(b) debitorii alocați în mod greșit modelului de rating luat în considerare, deși nu intră sub incidența aplicării aceluși model de rating, trebuie excluși atât din numărătorul cât și din numitorul ratei de nerambursare pe un an.

72. Instituțiile trebuie să formalizeze toate curățările de date potrivit articolului 32 alineatul (3) litera (b) din STR privind metodologia de evaluare IRB, în ceea ce privește calcularea ratei de nerambursare pe un an și în special:

(a) pentru modelele PD de tip non-retail, o listă cu toate observațiile din setul de date ce au fost excluse potrivit punctului 71, cu o justificare de la caz la caz;

(b) pentru modelele PD de tip retail, informații privind motivele și cantitatea excluderilor observațiilor făcute potrivit punctului 71.

5.3.2 Calcularea ratelor de nerambursare pe un an

73. În vederea calculării ratei de nerambursare pe un an menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul (78) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să se asigure că sunt îndeplinite următoarele două condiții:

(a) numitorul constă din numărul de debitori care nu se află în stare de nerambursare, cu orice obligație din credite observată la începutul perioadei de observare de un an; în acest context, o obligație din credite se referă la următoarele două situații:

(i) orice poziție din bilanț, inclusiv orice sumă reprezentând principal, dobândă și comisioane;

(ii) orice post în afara bilanțului, inclusiv garanții emise de instituție ca garant.

(b) numărătorul include toți debitorii luați în considerare în numitor care au avut cel puțin un eveniment de nerambursare în perioada de observare de un an.

74. La încadrarea debitorilor sau expunerilor în clase de rating sau grupe de risc în vederea calculării ratei de nerambursare pe un an, instituțiile trebuie să ia în considerare modificările de încadrare, însă nu trebuie să reflecte în această încadrare vreun efect de substituție datorat reducerii riscului de credit sau vreo ajustare prudentă ex-post introdusă în conformitate cu secțiunea 8.1. În cazul în care rata de nerambursare pe un an este calculată pentru fiecare clasă de rating sau grup de risc, numitorul trebuie să se refere la toți debitorii încadrați într-o clasă de rating sau într-un grup de risc la începutul perioadei de observare. În cazul în care rata de nerambursare pe un an este calculată la nivel de portofoliu, numitorul trebuie să se refere la toți debitorii încadrați în segmentul de calibrare relevant la începutul perioadei de observare.

75. Instituțiile trebuie să calculeze rata de nerambursare pe un an pentru subsetul de debitori cu orice obligație de credit care nu au avut un rating la începutul perioadei de observare respective, dar care s-au încadrat în domeniul de aplicare al modelului luat în considerare („ratinguri lipsă”), chiar dacă acești debitori au fost încadrați într-o clasă de rating sau grupă de

risc într-o manieră prudentă în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii. Debitorii ale căror ratinguri sunt bazate pe informații lipsă sau parțial lipsă sau dacă ratingul este învechit, însă este în continuare considerat valabil de către instituție, nu trebuie considerați ca ratinguri lipsă.

76. În sensul punctelor 73 - 75, un debitor trebuie inclus în numitor și, unde este cazul, în numărător și în cazul unei migrări într-o altă clasă de rating, într-o altă grupă de risc sau într-un alt model de rating, sistem de rating sau abordare de calcul al cerințelor de capital din perioada de observare sau în cazul în care obligațiile de credit corespunzătoare au fost vândute, anulate, rambursate sau stinse prin alte modalități în perioada de observare. Instituțiile trebuie să analizeze dacă aceste migrări sau vânzări ale obligațiilor de credit distorsionează rata de nerambursare și, dacă da, aceste trebuie să reflecte acest lucru într-o ajustare adecvată și să ia în considerare o MdP adecvată.
77. În orice caz, instituțiile trebuie să se asigure că fiecare debitor aflat în stare de nerambursare este numărat o singură dată în numărător și numitor la calcularea ratei de nerambursare pe un an, chiar dacă debitorul s-a aflat în stare de nerambursare de mai multe ori în perioada de un an respectivă.
78. Pentru a alege o abordare adecvată a calculului, potrivit punctului 80, instituțiile trebuie să evalueze ratele de nerambursare pe un an observate din perioada de observare istorică cel puțin trimestrial.

5.3.3 Calcularea ratei de nerambursare medii observate

79. Media observată a ratelor de nerambursare pe un an („rata de nerambursare medie observată”) trebuie calculată pentru fiecare clasă de rating sau grupă de risc și în plus pentru tipul de expuneri acoperite de modelul PD relevant, precum și pentru orice segment de calibrare relevant.
80. Instituțiile trebuie să aleagă abordarea adecvată: fie cea bazată pe suprapunerea, fie cea bazată pe nesuprapunerea intervalelor de timp de un an, pentru calcularea ratei de nerambursare medii observate pe baza unei analize formalizate. Această analiză trebuie să conțină cel puțin următoarele:
  - (a) o analiză a distorsiunilor posibile datorate proporției de contracte pe termen scurt și contracte reziliate ce nu pot fi observate în perioadele de un an respective;
  - (b) o analiză a posibilelor distorsiuni datorate momentelor de calcul specifice alese;
  - (c) pentru instituțiile care folosesc intervale de timp de un an care se suprapun, o analiză a posibilelor distorsiuni semnificative datorate supra-ponderării implicite a perioadei de timp suprapuse;
  - (d) o analiză a posibilelor distorsiuni semnificative datorate efectului sezonier legat de momentele de calcul alese.

81. În sensul punctelor 79 și 80, instituțiile trebuie să calculeze ratele de nerambursare medii observate ca medie aritmetică a tuturor ratelor de nerambursare pe un an calculate potrivit paragrafelor 73 - 76. În cazul modelelor PD pentru clasa de expuneri de tip retail, instituțiile pot calcula rata de nerambursare medie observată ca medie ponderată a ratelor de nerambursare pe un an în cazul în care o instituție nu acordă o importanță egală datelor istorice deoarece datele mai recente constituie un indice de prognostic mai bun al pierderilor potrivit articolului 180 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

5.3.4 Rata de nerambursare medie pe termen lung

82. În vederea determinării perioadei de observare istorică menționată la articolul 180 alineatul (1) litera (h) și la articolul 180 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, observațiile suplimentare celor din ultimii 5 ani, la data calibrării modelului, trebuie considerate relevante atunci când aceste observații sunt necesare pentru ca perioada de observare istorică să reflecte intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare al tipului de expuneri respectiv, potrivit articolului 49 alineatul (3) din STR privind metodologia de evaluare IRB.
83. În vederea evaluării reprezentativității perioadei de observare istorică menționată la punctul 82 pentru intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare pe un an, instituțiile trebuie să evalueze dacă perioada de observare istorică conține o combinație reprezentativă de ani buni și ani răi și trebuie să ia în considerare toate cele de mai jos:
- (a) variabilitatea tuturor ratelor de nerambursare pe un an observate;
  - (b) existența, lipsa sau prevalența ratelor de nerambursare pe un an referitoare la anii răi, astfel cum sunt reflectați de indicatorii economici relevanți pentru tipul de expuneri luat în considerare în perioada de observare istorică;
  - (c) modificările semnificative din mediul economic, juridic sau de afaceri din perioada de observare istorică.
84. În cazul în care perioada de observare istorică menționată la punctul 82 este reprezentativă pentru intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare, rata de nerambursare medie pe termen lung trebuie calculată ca medie observată a ratelor de nerambursare pe un an din perioada respectivă.
85. În cazul în care perioada de observare istorică menționată la punctul 82 nu este reprezentativă pentru intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare menționat la articolul 49 alineatul (4) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să aplice următoarele:
- (a) în cazul în care în perioada de observare istorică nu sunt incluși sau sunt incluși prea puțini ani răi, media ratelor de nerambursare pe un an observate trebuie ajustată pentru a estima o rată de nerambursare medie pe termen lung;

(b) în cazul în care anii răi sunt supra-reprezențați în perioada de observare istorică, media ratelor de nerambursare pe un an observate poate fi ajustată pentru a estima o rată de nerambursare medie pe termen lung în care există o corelație semnificativă între indicatorii economici menționați la punctul 83 litera (b) și ratele de nerambursare pe un an disponibile.

Instituțiile trebuie să se asigure că, în urma ajustărilor menționate la literele (a) și (b), rata de nerambursare medie pe termen lung ajustată reflectă intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare.

86. În cazul excepțional în care rata de nerambursare medie pe termen lung este sub media tuturor ratelor de nerambursare pe un an observate datorită oricărei ajustări efectuate potrivit punctului 85, instituțiile trebuie să își compare ratele de nerambursare medii pe termen lung ajustate cu cea mai mare dintre următoarele:

- (a) media observată a ratelor de nerambursare pe un an din ultimii 5 ani;
- (b) media observată a tuturor ratelor de nerambursare pe un an disponibile.

Instituțiile trebuie să justifice direcția și amploarea ajustării, inclusiv adecvarea MdP luate în considerare, în acord cu cerința de la articolul 49 alineatul (4) litera (b) din STR privind metodologia de evaluare a IRB și din secțiunea 4.4. În plus, în cazul în care rata de nerambursare medie pe termen lung ajustată este mai mică decât cea mai mare dintre cele două valori menționate la literele (a) și (b), instituțiile trebuie să justifice în mod specific de ce aceste două valori nu sunt adecvate.

5.3.5 Calibrarea la rata de nerambursare medie pe termen lung

87. Instituțiile trebuie să aibă implementate procese solide și bine definite, care să asigure o calibrare solidă prin includerea tuturor celor de mai jos în procesul lor de calibrare:

- (a) teste de calibrare cantitativă pentru fiecare clasă de rating sau grupă de risc;
- (b) teste de calibrare cantitativă privind nivelul segmentului de calibrare;
- (c) analize calitative suplimentare cum ar fi raționamentele calificate privind forma distribuției debitorilor rezultată, numerele minime de debitori per clasă și evitarea concentrării excesive în anumite clase de rating sau grupe de risc.

88. Instituțiile trebuie să stocheze și să descrie în documentația modelului PD eșantionul de calibrare asociat cu fiecare segment de calibrare. Pentru a asigura conformitatea cu articolul 180 alineatul (1) litera (a) sau cu articolul 180 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să asigure un echilibru adecvat între comparabilitatea eșantionului de calibrare cu portofoliul de aplicare sub aspectul caracteristicilor debitorilor și ale tranzacțiilor și reprezentativitatea sa în ceea ce privește intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare menționate în secțiunea 5.3.4.

89. Instituțiile trebuie să efectueze calibrarea după ce vor fi luat în considerare orice modificări aplicate în încadrarea debitorilor în clase de rating sau grupe de risc și înainte de aplicarea MdP sau a pragurilor minime asupra estimărilor PD menționate la articolul 160 alineatul (1) și la articolul 160 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care o metodă de clasificare sau o politică de modificări s-a schimbat în timp, instituțiile trebuie să analizeze efectele acestor modificări asupra frecvenței și domeniului de aplicare al modificărilor și să le ia în considerare în mod corespunzător.
90. Procesul de grupare a debitorilor sau expunerilor clasificate în clase de rating sau grupe de risc, în special în cazul în care instituțiile efectuează această grupare prin identificarea unor intervale de valori de scor ce reflectă un nivel PD predefinit alocat unei clase pe o scală uniformă, poate fi efectuat în timpul calibrării.
91. Ținând cont de disponibilitatea datelor, de structura modelului și a portofoliului, precum și de cerințele economice, instituțiile trebuie să aleagă o metodă adecvată pentru efectuarea calibrării în conformitate cu următoarele principii:
- (a) instituțiile pot alege unul dintre următoarele tipuri de calibrare:
- (i) o calibrare potrivit articolului 180 alineatul (1) litera (a) sau articolului 180 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (ii) o calibrare în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 coroborat cu articolul 180 alineatul (1) litera (a) sau cu articolul 180 alineatul (2) litera (a) din același regulament, dacă se utilizează o scală de rating continuă;
- (b) pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și pentru expuneri provenind din titluri de capital în care o instituție folosește abordarea PD/LGD stipulată la articolul 155 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile pot alege unul dintre următoarele tipuri de calibrare:
- (i) o calibrare bazată pe o punere în corespondență cu scala de rating folosită de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) sau de o organizație similară potrivit articolului 180 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (ii) pentru un model de predicție statistică a stărilor de nerambursare, potrivit secțiunii 4 din STR privind metodologia de evaluare IRB, în cazul în care PD sunt estimate ca simple medii ale estimărilor de probabilitate a nerambursărilor pentru debitori individuali dintr-o anumită clasă de rating sau grupă de risc potrivit articolului 180 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o calibrare la nivelul segmentelor de calibrare adecvate ale estimărilor relevante ale probabilității de nerambursare;

- (c) pentru expunerile de tip retail, instituțiile pot alege o calibrare pe baza pierderilor totale și a LGD potrivit articolului 180 alineatul (2) litera (b) și articolului 180 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (d) pentru creanțele achiziționate față de societăți, instituțiile pot alege o calibrare pe baza pierderilor și LGD preconizate potrivit articolului 180 alineatul (1) litera (b) și articolului 180 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
92. În vederea determinării estimărilor PD menționate la punctul 91, calibrarea trebuie să ia în considerare fie:
- (a) rata de nerambursare medie pe termen lung la nivelul clasei sau grupului, caz în care instituțiile trebuie să furnizeze teste de calibrare suplimentare la nivelul segmentului de calibrare respectiv; sau
  - (b) rata de nerambursare medie pe termen lung la nivelul segmentului de calibrare, caz în care instituțiile trebuie să furnizeze teste de calibrare suplimentare la nivelul claselor sau grupelor relevante sau, în cazul în care acestea utilizează estimări directe a PD, potrivit articolului 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la un nivel potrivit pentru aplicarea modelului de probabilitate.
93. Indiferent pe care dintre abordările menționate la punctul 92 o aleg instituțiile, acestea trebuie să evalueze efectul posibil al metodei de calibrare alese asupra comportamentului estimărilor PD în timp.
94. În vederea determinării estimărilor PD pe baza unei puneri în corespondență cu o scală de rating externă potrivit punctului 91(b) ((i)), instituțiile trebuie să întemeieze ratele de nerambursare observate pentru clasele de rating ale organizației externe pe o serie temporală reprezentativă pentru intervalul probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare privind clasele și grupele din portofoliul dat.
95. În cazul în care instituțiile derivă estimări PD din estimările de pierderi și LGD potrivit articolului 161 alineatul (2) și articolului 180 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să folosească un SDR care include pierderile efective pentru toate nerambursările identificate în perioada de observare istorică specificată potrivit secțiunii 6.3.2.1 și factorii de pierdere relevanți.
96. Pentru a folosi estimări PD directe pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii potrivit articolului 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să demonstreze că ipotezele teoretice ale modelului de probabilitate ce stă la baza metodologiei de estimare sunt îndeplinite într-o măsură suficientă în practică și că rata de nerambursare medie pe termen lung este reținută. În special, toate datele și cerințele de reprezentativitate trebuie îndeplinite, inclusiv cele de la articolul 174 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar definiția stării de nerambursare trebuie aplicată în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În nici un caz utilizarea de PD continue sau orice nivelare

a ratelor de nerambursare nu trebuie adoptate pentru a compensa lipsa datelor, capacitatea discriminatorie scăzută sau orice alte deficiențe în alocarea de rating sau în procesul de estimare a PD sau pentru a reduce cerințele de fonduri proprii.

97. Instituțiile pot împărți expunerile acoperite de același model PD în oricâte segmente de calibrare diferite este necesar în cazul în care unul sau mai multe subseturi ale acestor expuneri are/au asociat un nivel de risc mult diferit. În acest scop instituțiile trebuie să utilizeze factorii de segmentare relevanți și trebuie să justifice și să formalizeze utilizarea și domeniul de aplicare al segmentelor de calibrare.
98. Când folosesc metode de punctare, instituțiile trebuie să se asigure că:
- (a) dacă există o modificare în metoda de punctare utilizată, instituțiile analizează oportunitatea de a recalcula punctajele debitorilor sau ale expunerilor pe baza setului de date inițial față de utilizarea punctajelor care au fost calculate pe baza unor versiuni anterioare ale metodei de punctare și, atunci când o astfel de recalculare nu este posibilă, instituțiile evaluează efectele posibile și le iau în considerare printr-o creștere corespunzătoare a MdP în estimările lor;
  - (b) în cazul în care se aplică prevederile articolului 180 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, estimările PD derivate ca medie simplă a estimărilor PD individuale sunt adecvate pentru clasele relevante, prin aplicarea unor teste de calibrare asupra acestor estimări la nivel de clasă, pe baza ratelor de nerambursare pe durata unui an, reprezentative pentru intervalul probabil de variabilitate a ratelor de nerambursare.
99. Calibrarea nu trebuie să influențeze ordinea de clasificare a debitorilor sau expunerilor în cadrul unui segment de calibrare altfel decât în cadrul fiecărei clase de rating sau grupe de risc.

6 Estimarea pierderii în caz de nerambursare (LGD)

6.1 Cerințe generale specifice estimării LGD

6.1.1 Metodologii de estimare a LGD

100. Instituțiile care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale LGD, în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, trebuie să aloce o estimare a LGD fiecărei expuneri care nu se află în stare de nerambursare și o estimare a LGD în stare de nerambursare și a EL_{BE} fiecărei expuneri aflate în stare de nerambursare din domeniul de aplicare al sistemului de rating sub rezerva unei astfel de aprobări, în conformitate cu articolele 172 și 173 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Instituțiile trebuie să estimeze pierderile în caz de nerambursare pentru toate clasele de rating ale tranzacțiilor din scalele distincte de rating a tranzacțiilor sau pentru toate grupele de risc incluse în sistemul de rating. În vederea estimării LGD, instituțiile trebuie să trateze fiecare tranzacție aflată în stare de nerambursare ca o observație de nerambursare distinctă, mai puțin în situația în care au fost recunoscute mai multe nerambursări independente în legătură cu aceeași tranzacție, care nu întrunesc condițiile din punctul 101.
101. În vederea estimării LGD, în ceea ce privește nerambursările recunoscute cu privire la o singură tranzacție, în cazul în care perioada dintre momentul revenirii expunerii la o altă stare decât cea de nerambursare și clasificarea ulterioară ca stare de nerambursare este mai mică de nouă luni, instituțiile trebuie să trateze expunerea respectivă ca și cum ar fi fost în permanență în stare de nerambursare din momentul în care a apărut nerambursarea. Instituțiile pot specifica o perioadă mai lungă de nouă luni pentru a considera două stări de nerambursare ulterioare ca o singură stare de nerambursare în estimarea LGD, dacă acest lucru este adecvat pentru tipul specific de expuneri și dacă reflectă semnificația economică a experienței în materie de nerambursare.
102. Instituțiile trebuie să își estimeze propriile LGD pe baza propriei lor experiențe în materie de pierderi și recuperări, așa cum se reflectă acestea în datele istorice ale expunerilor în stare de nerambursare. Instituțiile își pot completa propriile date istorice privind expunerile în stare de nerambursare cu date externe. În mod special, instituțiile nu trebuie să își derive estimările LGD numai din prețurile de piață ale instrumentelor financiare, inclusiv, dar fără a se limita la credite, obligațiuni sau instrumente de tip credit default tranzacționabile, însă pot utiliza aceste informații pentru a-și completa propriile date istorice.
103. Atunci când, în cazul expunerilor de tip retail și al creanțelor achiziționate față de societăți, instituțiile derivă estimările LGD din pierderile efective și estimările adecvate de PD în

conformitate cu articolul 161 alineatul (2) și articolul 181 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să se asigure că:

- (a) procesul de estimare a pierderilor totale întrunește cerințele articolului 179 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar rezultatul este concordant cu conceptul de LGD, astfel cum este stipulat la articolul 181 alineatul (1) litera (a) din acest regulament, precum și cu cerințele menționate în capitolul 6, în special cu conceptul de pierdere economică, astfel cum este specificat în secțiunea 6.3.1;
- (b) procesul de estimare a PD întrunește cerințele articolelor 179 și 180 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerințele specificate în Capitolul 5.

104. Un model LGD poate conține mai multe metode diferite, în special în ceea ce privește diferitele tipuri de garanții, care sunt combinate pentru a ajunge la o LGD pentru o tranzacție anumită.

105. Instituțiile trebuie să poată demonstra că metodele pe care le aleg în vederea estimării LGD sunt adecvate pentru activitățile lor și pentru tipul de expuneri cărora li se aplică estimările și trebuie să poată justifica ipotezele teoretice ce stau la baza acestor metode. Metodele utilizate în estimarea LGD trebuie în mod special să fie conforme cu politicile de colectare și recuperare adoptate de instituție și trebuie să ia în considerare scenarii de recuperare posibile, precum și eventuale diferențe în mediul juridic din jurisdicțiile relevante.

106. Metodele utilizate de instituție în evaluarea LGD, ipotezele care stau la baza acestor metode, luarea în considerare de către instituție a oricărui efect de declin economic, lungimea seriei de date utilizate, MdP, raționamentul profesional și, acolo unde este cazul, alegerea factorilor de risc, trebuie să fie adecvate pentru tipul de expuneri cărora le sunt aplicate.

6.1.2 Cerințe de date pentru estimarea LGD

107. În vederea estimării LGD, instituțiile trebuie să utilizeze un SDR care să acopere toate elementele de mai jos:

- (a) toate stările de nerambursare identificate în perioada de observare istorică specificate potrivit secțiunii 6.3.2.1;
- (b) toate datele necesare pentru calcularea LGD efective potrivit secțiunii 6.3.1;
- (c) factorii relevanți care pot fi utilizați pentru a grupa expunerile în stare de nerambursare în moduri pertinente și factorii de pierdere relevanți, inclusiv valorile lor la momentul nerambursării și cel puțin în anul dinaintea nerambursării, atunci când sunt disponibile.

108. Instituțiile trebuie să includă în SDR informații despre rezultatele proceselor de recuperare, care să includă recuperări și costuri, referitoare la fiecare expunere aflată în stare de nerambursare. În acest scop, instituțiile trebuie să includă:

- (a) informații despre rezultatele proceselor de recuperare incomplete până la data de referință pentru estimarea LGD;
- (b) informații despre rezultatele proceselor de recuperare la nivel de portofoliu, atunci când această agregare a informațiilor este justificată, și în special în cazul costurilor indirecte și al vânzării unui portofoliu de obligații din credite.
- (c) informații privind datele externe sau centralizate utilizate în estimarea LGD.

109. SDR trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (a) caracteristici de risc legate de debitor, de tranzacție și de instituție, precum și factori externi menționați la punctul 121 care, la datele de referință respective, reprezintă factori de risc posibili, astfel cum se specifică la punctul 122;
- (b) momentul (data) nerambursării;
- (c) toți declanșatorii de nerambursare care au avut loc, inclusiv atât evenimentele de întârziere la plată și evenimentele de improbabilitate de plată, chiar și după identificarea nerambursării; în cazul expunerilor supuse restructurării în regim de urgență, suma cu care obligația financiară s-a diminuat, calculată în conformitate cu Ghidul ABE privind definiția stării de nerambursare;
- (d) suma rămasă de rambursat a expunerii la momentul nerambursării, incluzând principalul, dobânda și comisioanele;
- (e) sumele și momentele tragerilor suplimentare efectuate ulterior nerambursării;
- (f) sumele și momentele datoriilor anulate;
- (g) valorile garanțiilor asociate cu expunerea și, unde este cazul, tipul de evaluare (cum ar fi valoarea de piață sau valoarea ipotecară, definite la articolul 4 alineatul (1) punctele (74) și (76) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013), data evaluării, mențiunea dacă garanția a fost vândută și prețul de vânzare;
- (h) informații privind orice dependență între riscul debitorului și riscul garanției sau al furnizorului garanției;
- (i) tipurile, sumele și scadențele protecției nefinanțate a creditului, inclusiv specificația și calitatea creditului furnizorului de protecție;
- (j) sumele, calendarul și sursele recuperărilor;
- (k) sumele, calendarul și sursele costurilor directe asociate cu procesele de recuperare;
- (l) o identificare clară a tipului de încetare a procesului de recuperare;

(m) acolo unde este cazul, neconcordanțele de monedă între două sau mai multe din următoarele elemente: unitatea monetară utilizată de instituție pentru situațiile financiare, obligația-suport, orice protecție finanțată sau nefinanțată a creditului și orice fluxuri de numerar rezultate din lichidarea activelor debitorului;

(n) valoarea pierderii efective.

110. Potrivit articolului 229 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile pot utiliza diferite metode pentru evaluarea garanțiilor constituite sub forma unor proprietăți imobiliare și, mai ales, valoarea de piață sau valoarea ipotecară, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele (74) și (76) din același regulament. În cazul în care instituțiile folosesc diferite abordări de evaluare cu privire la proprietățile imobiliare care garantează expunerile incluse în domeniul de aplicare al unui anumit sistem de rating, acestea trebuie să colecteze și să stocheze în SDR informațiile privind tipul de evaluare și trebuie să utilizeze aceste informații în mod consecvent în estimarea LGD și în aplicarea estimărilor LGD.

111. În cazul în care instituțiile derivă estimări ale LGD din pierderile efective și estimările adecvate ale PD potrivit articolului 161 alineatul (2) și articolului 181 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să folosească un SDR care include pierderile efective pentru toate stările de nerambursare identificate în perioada istorică de observare specificată, potrivit secțiunii 6.3.2.1, și factorilor de pierdere relevanți.

112. În cazul în care informațiile agregate sunt colectate și stocate, instituțiile trebuie să dezvolte o metodologie adecvată pentru alocarea recuperărilor și costurilor către expuneri individuale în stare de nerambursare și trebuie să aplice această metodologie consecvent tuturor expunerilor și de-a lungul timpului. În orice caz, instituțiile trebuie să demonstreze că procesul de alocare a recuperărilor și costurilor este eficient și că nu conduce la estimări distorsionate ale LGD.

113. Instituțiile trebuie să demonstreze că toate informațiile necesare calculării costurilor directe și indirecte sunt colectate și stocate în bazele lor de date. Toate costurile semnificative indirecte trebuie alocate expunerilor corespunzătoare. Acest proces de alocare a costurilor trebuie să se bazeze pe aceleași principii și tehnici utilizate de instituții în propriile lor sisteme de contabilizare a costurilor. În vederea alocării costurilor indirecte, instituțiile pot utiliza metode bazate pe medii ponderate de expunere sau metode statistice bazate pe un eșantion reprezentativ din cadrul populației de debitori care se află în stare de nerambursare sau tranzacții aflate în stare de nerambursare.

114. Instituțiile trebuie să ia măsuri rezonabile pentru a recunoaște sursele fluxurilor de numerar și pentru a le alocă în mod adecvat garanției specifice sau protecției nefinanțate a creditului care a fost valorificată. În cazul în care sursa fluxurilor de numerar nu poate fi identificată, instituțiile trebuie să precizeze politici clare pentru tratamentul și alocarea acestor fluxuri de numerar de recuperare, fapt ce nu trebuie să conducă la o distorsiune în estimarea LGD.

6.1.3 Recuperările din garanții

115. Instituțiile trebuie să recunoască recuperările ca provenind din garanții în toate situațiile următoare:

- (a) garanția este vândută de debitor, iar prețul obținut a fost folosit pentru a acoperi parțial sau integral suma rămasă de rambursat a obligației din credite aflată în stare de nerambursare;
- (b) garanția este repusă în posesie sau vândută de instituție, de întreprinderea-mamă sau de oricare dintre filialele sale în numele instituției;
- (c) garanția este vândută la licitație publică prin hotărâre judecătorească sau printr-o procedură similară, în conformitate cu cadrul juridic în vigoare;
- (d) obligația din credite este vândută împreună cu garanția, iar prețul de vânzare pentru obligația din credite include garanția existentă;
- (e) în cazul leasingului, obiectul leasingului este vândut de instituție;
- (f) garanția este valorificată prin orice altă metodă eligibilă potrivit cadrului juridic din jurisdicția respectivă.

116. În sensul punctului 115(b), instituțiile trebuie să determine valoarea de repunere în posesie drept valoarea prin care obligația din credite a debitorului a fost diminuată ca urmare a repunerii în posesie a garanției și cu care garanția repusă în posesie a fost înregistrată ca activ în bilanțul instituției. În cazul în care aceste valori sunt diferite, instituțiile trebuie să o considere pe cea mai mică dintre cele două drept valoarea de repunere în posesie. Valoarea de repunere în posesie trebuie considerată o valoare de recuperare la data repunerii în posesie și trebuie inclusă în calculul pierderii economice și al LGD efective potrivit secțiunii 6.3.1.

117. Instituțiile trebuie să analizeze dacă valoarea de repunere în posesie reflectă în mod adecvat valoarea garanției repuse în posesie, în concordanță cu cerințele interne stabilite pentru gestionarea garanțiilor, securitatea juridică și gestionarea riscurilor. În cazul în care garanția repusă în posesie întrunește criteriile pentru active lichide de nivel 1, cu un grad înalt de calitate, astfel cum sunt definite la articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/61 al Comisiei, instituțiile pot lua în considerare direct ca recuperare efectivă valoarea de piață a garanției la data repunerii în posesie. În toate celelalte cazuri, instituțiile trebuie să aplice o marjă de ajustare adecvată la valoarea de repunere în posesie și să includă în calculul pierderii economice o recuperare în quantumul valorii de repunere în posesie după aplicarea marjei de ajustare adecvate. Instituțiile trebuie să estimeze această marjă de ajustare ținând cont de toate condițiile de mai jos:

- (a) marja de ajustare trebuie să reflecte erorile posibile în evaluarea garanției la momentul repunerii în posesie ținând cont de tipul de evaluare disponibil la momentul repunerii în posesie, de data la care a fost realizată și de lichiditatea pieței pentru acest tip de activ;
  - (b) marja de ajustare trebuie estimată în ipoteza că instituția intenționează să vândă garanția repusă în posesie unei terțe părți independente și trebuie să reflecte prețul posibil care ar putea fi obținut din această vânzare, costurile vânzării și efectul actualizării pentru perioada cuprinsă între data vânzării și momentul repunerii în posesie ținând cont de lichiditatea pieței pentru acest tip de activ;
  - (c) în cazul în care există observații disponibile cu privire la repunerile în posesie și la vânzările ulterioare ale unor garanții de tipuri similare, estimarea marjei de ajustare trebuie să se bazeze pe aceste observații și trebuie testată ex-post în mod regulat; în acest sens, instituțiile trebuie să ia în considerare următoarele aspecte:
    - (i) diferența dintre valoarea de repunere în posesie și prețul de vânzare, în special în cazul în care nu au existat modificări semnificative ale condițiilor de piață și economice între momentul repunerii în posesie și momentul vânzării;
    - (ii) orice venituri și costuri legate de acest activ ce au fost observate între data repunerii în posesie și momentul vânzării;
    - (iii) efectele actualizării;
    - (iv) dacă instituția a repus în posesie garanția cu intenția vânzării sale imediate sau dacă s-a adoptat o altă strategie.
  - (d) în cazul în care nu sunt disponibile observații istorice privind repunerile în posesie și vânzările ulterioare de tipuri similare de garanții, estimarea marjei de ajustare trebuie să se bazeze pe o evaluare de la caz la caz, inclusiv pe analiza condițiilor actuale de piață și economice;
  - (e) cu cât o instituție deține mai puține date despre repunerile în posesie anterioare și cu cât piața este mai puțin lichidă pentru tipul respectiv de active, cu atât mai multă incertitudine este asociată estimărilor rezultate, care trebuie reflectată în mod adecvat în MdP în conformitate cu secțiunea 4.4.3.
118. În orice caz, repunerea în posesie a garanției trebuie recunoscută la momentul repunerii în posesie și nu trebuie să împiedice instituția să încheie procesul de recuperare potrivit punctului 155.
119. Orice vânzare de obligații din credite potrivit punctului 115(d) trebuie inclusă în estimarea LGD conform metodologiei de estimare a LGD, ținând cont de toate condițiile de mai jos:

- (a) în cazul în care instituțiile vând în mod regulat obligații din credite ca parte a proceselor lor de recuperare, acestea trebuie să reflecte în mod adecvat observațiile legate de obligațiile din credite supuse vânzării în procesul de dezvoltare de modele;
- (b) în cazul în care instituțiile nu vând în mod regulat obligații din credite ca parte a proceselor lor de recuperare, iar alocarea acelei părți din preț referitoare la garanții este prea greoaie sau prea nesigură, acestea pot decide să nu țină cont de aceste observații în procesul de dezvoltare de modele;
- (c) instituțiile nu trebuie să trateze recuperările din vânzările obligațiilor din credite garantate drept recuperări obținute fără a folosi garanții, cu excepția cazurilor în care pot demonstra că recuperările legate de aceste garanții sunt lipsite de importanță;
- (d) în orice caz, instituțiile trebuie să includă toate observațiile, inclusiv vânzările de obligații din credite, în calcularea mediei LGD pe termen lung.

120. Potrivit punctului 115(f) instituțiile pot specifica și accepta orice alte forme de valorificare a garanțiilor adecvate pentru tipurile de garanții utilizate de instituție, care sunt eligibile conform cadrului juridic aplicabil. Când acceptă alte astfel de forme de valorificare a garanțiilor, instituțiile trebuie să țină cont că garanția poate exista sub diverse forme și că aceluiși activ i se pot asocia diferite forme de garanții. Atunci când diferite forme de garanții se referă la același activ, însă valorificarea uneia dintre garanții nu scade valoarea celeilalte, instituțiile trebuie să le considere garanții separate în procesul de estimare a LGD. În mod special, instituțiile trebuie să recunoască separat forma de garanție care dă dreptul la repunerea în posesia sau la vânzarea activului (cum ar fi o ipotecă) și forma de garanție care dă dreptul de a încasa fluxuri de numerar generate de activul respectiv (de exemplu, o cesiune de chirie sau comisioane).

6.2 Dezvoltarea de modele în estimarea PD

6.2.1 Factori de risc

121. Instituțiile trebuie să identifice și să analizeze factorii de risc posibili care sunt relevanți pentru situația lor specifică și pentru caracteristicile specifice ale tipului de expuneri acoperite de sistemul de rating. Factorii de risc posibili analizați de instituții trebuie să cuprindă în special următoarele:

- (a) caracteristicile de risc asociate tranzacției, inclusiv tipul de produs, tipul de garanție, localizarea geografică a garanției, protecția nefinanțată a creditului, rangul de subordonare, raportul între valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului (LTV), dimensiunea expunerii, efectele maturizării expunerii și procedurile de recuperare;
- (b) caracteristicile de risc asociate debitorului, inclusiv, acolo unde este cazul, dimensiunea, structura capitalului, regiunea geografică, sectorul industrial și linia de activitate;

- (c) factorii asociați instituției, inclusiv organizarea internă și guvernanta internă, evenimentele relevante cum ar fi fuziunile, precum și existența unor entități specifice în cadrul grupului dedicate recuperărilor;
- (d) factorii externi, inclusiv ratele dobânzilor, cadrul juridic și alți factori care influențează durata preconizată a procesului de recuperare.

122. Instituțiile trebuie să analizeze factorii de risc nu numai în momentul nerambursării, ci și cu cel puțin un an înainte de starea de nerambursare. Instituțiile trebuie să utilizeze o dată de referință cu privire la un factor de risc reprezentativă pentru valorificările factorului de risc respectiv din ultimul an dinaintea nerambursării. La alegerea datei de referință adecvate pentru un factor de risc, instituțiile trebuie să ia în considerare volatilitatea acestuia în timp. Instituțiile trebuie să aplice aceste practici și cu privire la data de referință a evaluării garanțiilor; valoarea garanțiilor la data de referință nu trebuie să reflecte impactul scăderii calității creditului aferente expunerii cu puțin timp înainte de nerambursare.

123. Instituțiile trebuie să specifice sau să calculeze factorii de risc în aplicarea estimărilor LGD în același mod în care aceștia sunt specificați sau calculați în estimarea LGD.

6.2.2 Eligibilitatea garanțiilor

124. În conformitate cu articolele 170 și 191 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în estimările lor de LGD, instituțiile pot lua în considerare existența oricăror tipuri de garanții pentru care au stabilit cerințe interne sub aspectul gestionării garanțiilor, certitudinii juridice și gestionării riscurilor, care corespund, în general, cu cele stipulate în partea a treia titlul II capitolul 4 secțiunea 3 din același regulament. În cazul tipurilor de garanții care nu sunt specificate în partea a treia titlul II capitolul 4 din același regulament, instituțiile pot folosi acele tipuri de garanții în estimările LGD atunci când politicile și procedurile lor referitoare la cerințele interne pentru evaluarea și certitudinea juridică a acestor garanții sunt adecvate tipului respectiv de garanție.

125. În măsura în care estimările LGD iau în considerare existența protecției nefinanțate a creditului, instituțiile trebuie să precizeze criteriile și metodologia de recunoaștere și includere a protecției în estimările LGD, sub forma garanțiilor și instrumentelor financiare derivate de credit care întrunesc criteriile specificate la articolul 60 din STR privind metodologia de evaluare IRB.

126. Instituțiile trebuie să ia în considerare ca factor de risc sau criteriu de segmentare informații referitoare la toate tipurile principale de garanții utilizate în domeniul de aplicare al modelului LGD. Instituțiile trebuie să definească în mod clar, în politicile interne, garanția principală și celelalte tipuri de garanții utilizate pentru tipul de expuneri acoperite de sistemul de rating și trebuie să se asigure că, în măsura în care estimările LGD iau în considerare existența garanției, politicile privind gestionarea acestor tipuri de garanții respectă cerința articolului 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Instituțiile trebuie să specifice tipurile

principale de garanții astfel încât fluxurile de numerar de la celelalte tipuri de garanții rămase să nu distorsioneze semnificativ estimarea recuperărilor obținute fără utilizarea de garanții.

127. Garanțiile care nu îndeplinesc cerința articolului 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu pot fi incluse ca un factor risc în estimarea LGD, iar fluxurile de numerar obținute din aceste garanții trebuie tratate ca și cum ar fi fost obținute fără utilizarea de garanții. Indiferent de acest tratament în estimarea LGD, instituțiile trebuie să colecteze informații despre sursa fluxurilor de numerar aferente acestor garanții și să le aloce ca fiind în legătură cu garanțiile respective. Instituțiile trebuie să monitorizeze cu regularitate nivelurile acestor fluxuri de numerar, precum și măsura în care sunt utilizate tipurile respective de garanții. Acolo unde este cazul, instituțiile trebuie să efectueze ajustări adecvate pentru a evita orice distorsiuni în estimările LGD.

6.2.3 Includerea garanțiilor în estimarea LGD

128. În vederea estimării LGD, instituțiile pot grupa tipurile de garanții care sunt omogene sub aspectul profilurilor de recuperare, ținând cont atât de durata medie a procesului de colectare, cât și de ratele de recuperare ale acestor tipuri de garanții.

129. Abordarea dezvoltată de instituții pentru a include efectul garanțiilor în estimarea LGD trebuie să îndeplinească toate condițiile de mai jos:

- (a) instituțiile trebuie să evite distorsiunea care ar putea să apară în urma includerii fluxurilor de numerar legate de valorificarea garanției în estimarea recuperărilor obținute fără utilizarea de garanții și viceversa;
- (b) în cazul în care instituțiile estimează rate de recuperare separate pentru tipuri specifice de garanții, acestea trebuie să evite o distorsiune care ar putea apărea în urma includerii în eșantionul de estimare a observațiilor în care expunerea a fost garantată numai prin o parte din valoarea garanției. În acest scop, instituțiile trebuie să ia măsuri rezonabile pentru a obține datele cu privire la valoarea totală a garanției și prețul de vânzare total al garanției și să includă aceste informații în estimare, dacă sunt disponibile;
- (c) în cazul în care instituțiile estimează rate de recuperare separate pentru anumite tipuri de garanții, acestea trebuie să recunoască și să includă în această estimare, tot separat, costuri directe legate de colectare pentru fiecare dintre aceste tipuri specifice de garanții;
- (d) în cazul în care instituțiile estimează rate de recuperare separate pentru anumite tipuri de garanții, acestea trebuie să includă în această estimare toate recuperările obținute dintr-un anumit tip de garanții, inclusiv pe cele valorificate în legătură cu expuneri în care valorificarea garanției a fost realizată, însă procesul de recuperare în general nu fost încă încheiat;
- (e) în cazul în care aceeași garanție acoperă mai multe expuneri, instituțiile trebuie să specifice o metodologie de alocare adecvată, pentru a evita dubla contabilizare a garanțiilor;

metodologia de alocare trebuie să fie consecventă între estimarea LGD și aplicarea estimărilor LGD, precum și cu metodologia utilizată în scopuri contabile;

- (f) estimările nu trebuie să se bazeze exclusiv pe valoarea de piață estimată a garanției, ci trebuie să ia în considerare și recuperările obținute din lichidări trecute și eventuala incapacitate a unei instituții de a obține controlul și de a lichida garanția. În acest scop, instituțiile trebuie să ia în considerare în estimare acele observații istorice în care garanția nu a putut fi valorificată sau în care procesul de recuperare a fost mai îndelungat decât s-a preconizat, din cauza incapacității sau dificultății de a obține controlul sau de a lichida garanția. În cazul în care instituțiile estimează ratele de recuperare legate de anumite tipuri de garanții, acestea trebuie să ia în considerare perioada de la momentul nerambursării până la momentul în care au fost obținute fluxurile de numerar aferente colectării acestor tipuri de garanții și trebuie să includă în estimare acele observații în care garanția nu a fost valorificată ca urmare a incapacității de a obține controlul;
- (g) estimările trebuie să ia în considerare eventualele scăderi ale valorii garanției de la punctul de estimare LGD până la recuperarea finală, în special pe cele rezultate din modificări ale condițiilor de piață, din starea și vechimea garanției și, dacă este cazul, din fluctuațiile monetare. În cazul în care instituțiile au cunoscut scăderi ale valorilor garanțiilor, iar acestea sunt deja reflectate în recuperările observate, nu mai trebuie făcute alte ajustări ale estimărilor LGD pe baza acestor observații. În cazul în care eventualele scăderi ale valorilor garanțiilor nu sunt reflectate în observații istorice sau dacă instituțiile anticipează și alte scăderi, posibil chiar mai mari, în viitor, acestea trebuie incluse în cuantificarea estimărilor LGD, printr-o ajustare adecvată pe baza estimărilor prospective. Totuși, estimările LGD nu trebuie ajustate astfel încât să țină cont de orice eventuale creșteri ale valorii garanției;
- (h) estimările trebuie să țină cont într-o manieră prudentă de gradul de dependență dintre riscul debitorului și riscul de diminuare a valorii garanției, precum și de costul lichidării garanției.

6.2.4 Omogenitatea claselor de rating sau a grupelor de risc

130. Pentru a îndeplini cerința articolului 38 din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să evalueze omogenitatea expunerilor încadrate în aceleași clase de rating sau grupe de risc pe baza datelor din STR și trebuie să se asigure, în mod special, că clasele de rating sunt definite astfel încât clasele individuale să fie suficient de omogene în ceea ce privește caracteristicile pierderii.

6.3 Calibrarea LGD

6.3.1 Calcularea pierderii economice și a LGD efective

6.3.1.1 Definiția pierderii economice și a LGD efective

131. În vederea estimării LGD astfel cum se prevede la articolul 181 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să calculeze LGD efective pentru fiecare expunere, conform prevederilor articolului 4 alineatul (1) punctul (55) din același regulament, ca raport dintre pierderea economică și valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, incluzând orice sumă reprezentând principal, dobândă sau comision.
132. În sensul punctului 131, instituțiile trebuie să calculeze pierderea economică efectivă referitoare la un instrument (adică tranzacția aflată în stare de nerambursare), astfel cum prevede articolul 5 punctul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ca o diferență între:
- (a) valoarea restantă a obligației din credite în momentul nerambursării, fără a aduce atingere punctului 140, incluzând orice sumă reprezentând principal, dobândă sau comision, majorată cu costurile semnificative directe și indirecte asociate colectării în legătură cu instrumentul respectiv, actualizate la momentul nerambursării; și
  - (b) orice recuperări obținute după momentul nerambursării, actualizate la momentul nerambursării.
133. În vederea calculării pierderii economice efective aferente unei expuneri potrivit punctului 132, instituțiile trebuie să ia în considerare toate recuperările efective, inclusiv recuperările din surse necunoscute și recuperările aferente garanțiilor care nu întrunesc cerința prevăzută la articolul 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
134. În ceea ce privește un eveniment de nerambursare, dacă orice parte a expunerii a fost scutită sau anulată înainte sau la data nerambursării, iar valoarea scutită sau anulată nu este inclusă în valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, valoarea expunerii care a fost scutită sau anulată trebuie adăugată la valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, atât în vederea calculării pierderii economice potrivit punctului 132 la numărător, cât și în vederea calculării valorii restante a obligației din credite la numitorul LGD efective.
135. În cazul expunerilor ce revin la o altă stare decât cea de nerambursare, instituțiile trebuie să calculeze pierderea economică la fel ca pentru toate celelalte expuneri în stare de nerambursare, cu o singură diferență, și anume că trebuie adăugat un flux de numerar de recuperare suplimentar la calcul, ca și cum plata ar fi fost făcută de debitor la valoarea restantă la data revenirii la o altă stare decât cea de nerambursare, incluzând orice principal, dobânzi și comisioane („flux de numerar artificial”). Acest flux de numerar artificial trebuie actualizat la momentul nerambursării, la fel ca toate fluxurile de numerar observate. În cazul în care expunerile întrunesc criteriile prevăzute la punctul 101, LGD efectivă trebuie calculată împreună cu referința la data primului eveniment de nerambursare, ținând cont de toate fluxurile de numerar observate de la data primului eveniment de nerambursare, inclusiv cele observate în perioada dintre primul și al doilea statut de nerambursare, fără a adăuga niciun flux de numerar artificial.

136. În cazul în care instituțiile deschid tranzacții noi pentru a înlocui tranzacțiile aflate anterior în stare de nerambursare în cadrul restructurării sau din motive tehnice, acestea trebuie să calculeze LGD efective pe baza tranzacțiilor aflate în stare de nerambursare inițiale. În acest scop, instituțiile trebuie să aibă un mecanism solid de încadrare a costurilor observate, a recuperărilor și a oricăror trageri suplimentare în tranzacțiile inițiale.

6.3.1.2 Tratamentul comisioanelor, al dobânzii și al tragerilor suplimentare după nerambursare

137. În sensul articolului 181 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să ia în considerare în calcularea LGD efective orice comisioane de întârziere a plăților ce au fost capitalizate în declarația de venit a instituției înainte de momentul nerambursării, incluzându-le în valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, la numărătorul și numitorul LGD efective. În cazul în care comisioanele au fost extinse la debitor pentru a recupera costurile directe suportate deja de instituție, iar aceste costuri sunt incluse deja în calcularea pierderii economice, instituțiile nu trebuie să adauge din nou aceste sume la pierderea economică sau la valoarea restantă. Comisioanele capitalizate după momentul nerambursării nu trebuie să crească valoarea pierderii economice sau valoarea restantă la momentul nerambursării. Cu toate acestea, toate recuperările, inclusiv cele legate de comisioanele capitalizate după nerambursare, trebuie incluse în calculul pierderii economice.

138. Instituțiile trebuie să aplice tratamentul specificat la punctul 137 oricărei dobânzi capitalizate în declarația de venit a instituției înainte și după momentul nerambursării.

139. Potrivit articolului 182 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale LGD și ale conversiei trebuie să țină seama de posibilitatea efectuării unor trageri suplimentare efectuate de către debitor până la și după momentul nerambursării în estimările lor privind factorii de conversie. În cazul expunerilor de tip retail, potrivit articolului 181 alineatul (2) litera (b) și articolului 182 alineatul (3) din acest regulament, instituțiile pot ține seama de tragerile viitoare fie la determinarea propriilor factori de conversie, fie la determinarea estimărilor proprii ale pierderii în caz de nerambursare. Aceste trageri viitoare trebuie înțelese ca trageri suplimentare efectuate de debitor după momentul nerambursării.

140. Când includ, în determinarea propriilor factori de conversie, trageri suplimentare efectuate de debitor după momentul nerambursării, instituțiile trebuie să calculeze pierderea în caz de nerambursare efectivă ca raport între pierderea economică și valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, majorată cu valoarea tragerilor suplimentare efectuate de debitor după momentul nerambursării, actualizată la momentul nerambursării.

141. Pentru expunerile de tip retail, în cazul în care instituțiile nu includ tragerile suplimentare efectuate de debitor după momentul nerambursării în determinarea propriilor factori de conversie, acestea trebuie să calculeze pierderea în caz de nerambursare efectivă ca raport între pierderea economică și valoarea restantă a obligației din credite la momentul

nerambursării și nu trebuie să crească numitorul raportului cu valoarea tragerilor suplimentare efectuate de debitor după momentul nerambursării.

142. Indiferent dacă țin cont de tragerile viitoare în determinarea propriilor factori de conversie sau în estimările pierderilor în caz de nerambursare, instituțiile trebuie să calculeze pierderea economică folosită la numărătorul LGD efective incluzând tragerile suplimentare efectuate după momentul nerambursării și toate recuperările efective actualizate la momentul nerambursării.

6.3.1.3 Rata de actualizare

143. În vederea calculării pierderii economice, potrivit articolului 5 punctul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să actualizeze toate recuperările, costurile și tragerile suplimentare efectuate după momentul nerambursării, utilizând rata de actualizare anuală compusă dintr-o rată primară a dobânzii interbancare oferite, valabilă la momentul nerambursării, majorată cu o marjă suplimentară de 5 puncte procentuale. În acest sens, rata primară a dobânzii interbancare oferite trebuie considerată ca fiind EURIBOR 3M sau o rată a dobânzii lichide comparabilă în moneda de expunere.

6.3.1.4 Costurile directe și indirecte

144. În vederea calculării LGD efective, instituțiile trebuie să ia în considerare toate costurile semnificative directe și indirecte legate de procesul de recuperare. În cazul în care orice costuri semnificative directe sau indirecte legate de colectare aferente expunerilor și nerambursarea de către contrapartea respectivă au fost angajate înaintea momentului de nerambursare, instituțiile trebuie să includă aceste costuri în estimarea LGD, mai puțin în cazul în care cel puțin una dintre condițiile de mai jos este îndeplinită:

- (a) aceste costuri sunt incluse în mod clar în valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării;
- (b) aceste costuri sunt asociate cu nerambursarea anterioară de către același debitor, care nu este considerată o nerambursare multiplă potrivit punctului 101.

145. Costurile directe trebuie să includă costurile serviciilor de colectare externalizate, costurile juridice, costul acoperirilor și asigurărilor, precum și toate costurile care pot fi atribuite în mod direct colectării în legătură cu o anumită expunere. Instituțiile trebuie să considere toate costurile directe drept semnificative.

146. Costurile indirecte trebuie să includă toate costurile apărute din derularea proceselor de recuperare ale instituției, costurile totale ale serviciilor de colectare externalizate neincluse în categoria costurilor directe și toate celelalte costuri legate de colectarea expunerilor în stare de nerambursare ce nu pot fi atribuite direct colectării legate de o anumită expunere. Instituțiile trebuie să includă în estimarea costurilor indirecte un procent adecvat de alte

costuri permanente, cum ar fi cheltuielile generale ale instituțiilor legate de procesele de recuperare, cu excepția cazului în care pot demonstra că aceste costuri nu sunt semnificative.

6.3.2 LGD medie pe termen lung

6.3.2.1 Perioada de observare istorică

147. Perioada de observare istorică trebuie să fie cât mai lungă posibil și trebuie să conțină date din diferite perioade, cu diferite circumstanțe economice. În acest scop, instituțiile trebuie să selecteze, ca cerință minimă, o perioadă de observare istorică astfel încât:

- (a) lungimea perioadei de observare istorice, adică intervalul de timp dintre cea mai veche stare de nerambursare luată în considerare în SDR și momentul estimării LGD să acopere cel puțin durata minimă precizată la articolul 181 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și, pentru expunerile de tip retail, perioada specificată la articolul 181 alineatul (2) paragraful 2 din același regulament și, unde este cazul, Regulamentul delegat al Comisiei de adoptare a standardelor tehnice stipulate la articolul 181 alineatul (3) litera (b) din același regulament;
- (b) să se asigure că SDR cuprinde un număr suficient de procese de recuperare încheiate pentru a oferi estimări robuste privind pierderile în caz de nerambursare;
- (c) să fie compusă din perioade consecutive și să cuprindă cele mai recente perioade înainte de momentul estimării LGD;
- (d) să includă întreaga perioadă pentru care instituția este capabilă, în condiții rezonabile, să reproducă definiția stării de nerambursare aplicabile în prezent;
- (e) toate datele interne disponibile sunt considerate „relevante”, astfel cum sunt menționate la articolul 181 alineatul (1) litera (j) și articolul 181 alineatul (2) paragraful 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și sunt incluse în perioada istorică de observare .

148. Atunci când evaluează dacă SDR include un număr suficient de procese de recuperare încheiate potrivit punctului 147(b), instituțiile trebuie să ia în considerare numărul de procese de recuperare încheiate din numărul total de observații.

6.3.2.2 Calcularea LGD medii pe termen lung

149. Potrivit articolului 181 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile au obligația să calculeze media LGD pe termen lung separat, pentru fiecare clasă de rating al tranzacțiilor sau grupă de risc. În acest context, instituțiile trebuie să calculeze LGD medie pe termen lung și la nivelul portofoliului acoperit de modelul LGD. În calcularea LGD medii pe termen lung, instituțiile trebuie să utilizeze toate nerambursările observate în perioada istorică de observare ce intră sub incidența modelului LGD.

150. Fără a aduce atingere articolului 181 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să calculeze media LGD pe termen lung ca medie aritmetică a LGD efective pe o perioadă istorică de observare ponderată cu numărul de nerambursări. Instituțiile nu trebuie să utilizeze în acest scop nicio medie a LGD calculată pe baza unui subset de observații și mai ales nicio LGD medie anuală, decât dacă folosesc această metodă pentru a reflecta ponderi mai mari ale unor date mai recente asupra expunerilor de tip retail, potrivit articolului 181 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
151. În cazul în care instituțiile nu acordă o importanță egală tuturor datelor istorice pentru expunerile de tip retail în conformitate cu articolul 181 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea trebuie să poată demonstra în mod formal că utilizarea unor ponderi mai mari pentru date mai recente este justificată de predicția mai bună a ratelor de pierdere. În mod special, în cazul în care se aplică ponderi zero sau foarte mici unor perioade specifice, acest lucru trebuie bine justificat sau trebuie să conducă la estimări mai prudente.
152. La specificarea ponderilor potrivit punctului 151, instituțiile trebuie să ia în considerare reprezentativitatea datelor evaluate în conformitate cu secțiunea 4.2.4, precum și condițiile economice și de piață care sunt reprezentate de aceste date.

6.3.2.3 Tratamentul proceselor de recuperare incomplete

153. În sensul articolului 181 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește utilizarea tuturor nerambursărilor observate în perioada istorică de observare în cadrul surselor de date pentru estimarea LGD, instituțiile trebuie să se asigure că informațiile relevante din procese de recuperare incomplete sunt luate în considerare într-o manieră prudentă. Estimarea LGD trebuie să se bazeze pe LGD medie pe termen lung.
154. Instituțiile trebuie să calculeze LGD medie observată pentru fiecare clasă de rating al tranzacțiilor sau grupă de risc și la nivelul portofoliului acoperit de modelul LGD, ținând cont de LGD efective pentru toate nerambursările observate în perioada istorică de observare referitoare la procesele de recuperare încheiate potrivit punctelor 155 - 157, fără a include nicio recuperare viitoare preconizată. LGD medie observată trebuie ponderată cu numărul de nerambursări incluse în calcul.
155. În politicile lor interne, instituțiile trebuie să specifice în mod clar momentul de încheiere al proceselor de recuperare. Toate procesele de recuperare încheiate trebuie tratate ca atare în vederea calculării LGD medii observate.
156. Instituțiile trebuie să definească perioada maximă a proceselor de recuperare pentru un anumit tip de expuneri de la momentul nerambursării, care reflectă perioada de timp preconizată observată asupra proceselor de recuperare încheiate în care instituția realizează marea majoritate a recuperărilor, fără a lua în considerare observațiile anormale privind procesele de recuperare mult mai lungi. Perioada maximă a proceselor de recuperare trebuie specificată astfel încât să asigure date suficiente pentru estimarea recuperărilor din această perioadă pentru procesele de recuperare incomplete. Lungimea perioadei maxime a

proceselor de recuperare poate fi diferită pentru diferitele tipuri de expuneri. Precizarea perioadei maxime a procesului de recuperare trebuie documentată în mod clar și sprijinită de dovezi ale profilurilor de recuperare observate și trebuie să fie coerentă cu natura tranzacțiilor și tipul expunerilor. Specificarea perioadei maxime a procesului de recuperare în vederea estimării LGD medii pe termen lung nu trebuie să împiedice instituțiile să ia măsuri de recuperare atunci când este nevoie, chiar și cu privire la expunerile ce rămân în stare de nerambursare o perioadă mai lungă de timp decât perioada maximă a procesului de recuperare specificată pentru acest tip de expuneri.

157. În vederea calculării LGD medii observate, instituțiile trebuie să recunoască, fără întârziere nejustificată, toate expunerile aflate în stare de nerambursare care se încadrează în cel puțin una din următoarele categorii, ca fiind procese de recuperare încheiate:

- (a) expuneri pentru care instituția nu intenționează să ia alte măsuri de recuperare;
- (b) expuneri ce rămân în stare de nerambursare o perioadă mai lungă decât perioada maximă a procesului de recuperare specificat pentru acest tip de expuneri;
- (c) expuneri rambursate integral sau anulate;
- (d) expuneri ce au fost reclasificate ca nefiind în stare de nerambursare.

În ceea ce privește expunerile în stare de nerambursare încadrate în categoriile de la literele (a) și (b), toate recuperările și costurile efectuate înainte sau până la momentul estimării trebuie luate în considerare în vederea calculării LGD medii observate, incluzând orice recuperări obținute după perioada maximă a proceselor de recuperare.

158. Instituțiile trebuie să obțină LGD medie pe termen lung prin ajustarea LGD medii observate, ținând cont de informațiile legate de procesele care nu au fost încheiate („proces de recuperare incomplete”) și în care perioada de la momentul nerambursării până la momentul estimării este mai scurtă decât perioada maximă a procesului de recuperare specificat pentru acest tip de expuneri. Pentru aceste procese, instituțiile trebuie să respecte următoarele două condiții:

- (a) trebuie să ia în considerare toate costurile și recuperările observate;
- (b) pot estima costurile și recuperările viitoare, atât cele provenite din valorificarea garanțiilor existente, cât și cele ce vor fi valorificate fără utilizarea de garanții în perioada maximă a proceselor de recuperare.

159. Estimarea menționată în punctul 158(b) trebuie să respecte următoarele principii:

- (a) în vederea estimării costurilor și recuperărilor viitoare, instituțiile trebuie să analizeze costurile și recuperările obținute în legătură cu aceste expuneri până în momentul estimării, în comparație cu costurile și recuperările medii obținute într-o perioadă de timp similară la expuneri similare; în acest scop, instituțiile trebuie să analizeze profilurile de

recuperare observate atât la procesele de recuperare încheiate, cât și la cele incomplete, luând în considerare numai costurile și recuperările obținute până la momentul estimării;

- (b) ipotezele care stau la baza costurilor și recuperărilor viitoare preconizate, precum și ajustarea LGD medii observate trebuie să fie:
- i. dovedite ca exacte prin testare ex-post;
  - ii. bazate pe un raționament economic rezonabil;
  - iii. proporționale, ținând cont de faptul că estimările LGD trebuie să se bazeze pe LGD medie pe termen lung ce reflectă LGD medii ponderate cu numărul de nerambursări, utilizând toate nerambursările observate într-o perioadă istorică de observare .
- (c) în estimarea recuperărilor viitoare, instituțiile trebuie să ia în considerare posibila distorsiune apărută din procesele de recuperare incomplete caracterizate de procese de recuperare medii mai lungi sau de recuperări medii mai scăzute decât procesele de recuperare încheiate;
- (d) în estimarea recuperărilor viitoare apărute din valorificarea garanțiilor existente, instituțiile trebuie să ia în considerare certitudinea juridică a creanțelor asupra garanției și ipotezele realiste cu privire la posibilitatea de realizare a acesteia;
- (e) ajustarea LGD medii observate poate fi estimată la nivelul expunerilor individuale, la nivelul clasei de rating sau al grupei de risc sau la nivelul portofoliului acoperit de modelul LGD;
- (f) orice incertitudine legată de estimarea recuperărilor viitoare privind procesele de recuperare incomplete trebuie reflectată într-o MDP adecvată, aplicată potrivit secțiunii 4.4.

6.3.2.4 Tratamentul cazurilor cu zero pierderi sau rezultat pozitiv

160. În cazul în care instituțiile observă că au realizat profit din observațiile lor cu privire la nerambursări, LGD efectivă referitoare la aceste observații trebuie să fie egală cu zero în vederea calculării LGD medii observate și a estimării LGD medii pe termen lung. Instituțiile pot să folosească aceste informații legate de LGD efective înainte de aplicarea acestui plafon în procesul dezvoltării de modele în vederea diferențierii riscurilor.

6.3.3 Calibrarea la LGD medie pe termen lung

161. Instituțiile trebuie să își calibreze estimările LGD pe termen lung la LGD medie pe termen lung calculată potrivit secțiunii 6.3.2. În acest scop, instituțiile trebuie să aleagă o metodă de calibrare potrivită pentru metodologia lor de estimare a LGD din următoarele abordări:

- (a) calibrarea estimărilor LGD la LGD medie pe termen lung calculată pentru fiecare clasă de rating sau grupă de risc, caz în care acestea trebuie să asigure teste de calibrare suplimentare la nivelul segmentului de calibrare respectiv;
  - (b) calibrarea estimărilor LGD la LGD medie pe termen lung calculată la nivelul segmentului de calibrare, în special atunci când utilizează estimări LGD directe potrivit articolului 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv atunci când utilizează metodologii de estimare a LGD pe baza unor parametri intermediari. În acest caz, instituțiile trebuie cel puțin să compare această LGD medie pe termen lung cu estimarea LGD medii aplicate aceluiași set de observații ca cele utilizate pentru calcularea LGD medii pe termen lung și, atunci când este necesar, să corecteze în consecință estimările LGD individuale pentru portofoliul de aplicare, folosind, de exemplu, un factor de multiplicare. În cazul în care valorile efective sunt mai mari decât valorile estimate la nivelul segmentului de calibrare, instituțiile trebuie să corecteze estimările în sus sau să își reajusteze estimarea pentru a reflecta pierderea suferită.
162. În cazul în care instituțiile observă valori extrem de mari ale LGD efective, mult peste 100%, în special pentru expunerile cu valori rămase de rambursat mici la momentul nerambursării, acestea trebuie să identifice factorii de risc relevanți pentru a diferenția aceste observații și pentru a lua în considerare în mod adecvat aceste caracteristici specifice în încadrarea în clase de rating sau grupe de risc. În cazul în care utilizează o scală de rating continuă în estimarea LGD, instituțiile pot crea un segment de calibrare separat pentru aceste expuneri.
163. Pentru a respecta cerința de la articolul 181 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 de a utiliza toate nerambursările observate în cuantificarea LGD, instituțiile nu trebuie să excludă nicio nerambursare observată în perioada istorică de observare care intră în domeniul de aplicare al modelului LGD.
164. În analiza reprezentativității datelor potrivit secțiunii 4.2.4, instituțiile trebuie să ia în considerare nu numai caracteristicile actuale ale portofoliului, ci și, unde este cazul, modificările de structură a portofoliului care se preconizează a avea loc în viitorul apropiat datorită acțiunilor sau deciziilor specifice care au fost deja luate. Ajustările efectuate pe baza modificărilor preconizate în viitorul apropiat nu trebuie să conducă la o scădere a estimărilor parametrului LGD.

7 Estimarea parametrilor de risc pentru expunerile în stare de nerambursare

---

7.1 Cerințe generale specifice estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare

7.1.1 Metodologii de estimare pentru EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare

165. Instituțiile care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale LGD în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să aloce o estimare EL_{BE} și o estimare a LGD în stare de nerambursare fiecărei expuneri aflate în stare de nerambursare din cadrul domeniului de aplicare al sistemului de rating sub rezerva unei astfel de aprobări.
166. Instituțiile trebuie să estimeze EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare pentru fiecare dintre clasele de rating ale tranzacțiilor din scalele distincte de rating a tranzacțiilor sau pentru fiecare dintre grupele de risc utilizate în sistemul de rating.
167. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare și dacă nu se specifică altfel în prezentul capitol, instituțiile trebuie să utilizeze aceleași metode de estimare cu cele utilizate pentru estimarea LGD pentru expunerile care nu au intrat în stare de nerambursare, așa cum se prevede la capitolul 6.
168. Instituțiile trebuie să ia în considerare, la timp, toate informațiile relevante de după nerambursare în estimările privind EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, în special atunci când evenimentele din procesul de recuperare invalidează speranțele de recuperare care stau la baza celor mai multe estimări recente.
169. Instituțiile trebuie să evalueze și să justifice cum se cuvine situațiile în care estimările LGD în stare de nerambursare se abat sistematic la scurt timp după data nerambursării de la estimările LGD imediat înainte de data nerambursării în clasa de rating sau grupa de risc, atunci când aceste abateri nu provin din utilizarea factorilor de risc aplicabili numai începând de la data nerambursării.
170. Instituțiile trebuie să efectueze testarea ex-post și evaluarea comparativă a estimărilor lor EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare potrivit articolului 185 literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

7.1.2 Date de referință

171. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să stabilească datele de referință ce vor fi utilizate pentru gruparea expunerilor în stare de nerambursare, în conformitate cu profilurile de recuperare observate. Aceste date de referință trebuie să fie

folosite în estimarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare în locul datei de nerambursare. În vederea stabilirii datelor de referință, instituțiile trebuie să utilizeze numai informații despre procese de recuperare încheiate, luând în considerare costurile și recuperările numai dacă au fost observate până la data estimării.

172. Fiecare dintre datele de referință la care se face referire la punctul 171 ar putea fi oricare din următoarele:

- (a) un anumit număr de zile după data nerambursării, această opțiune ar fi potrivită în special în cazul în care estimarea se referă la un portofoliu de expuneri ce indică un profil de recuperare stabil în timp;
- (b) o dată relevantă asociată unui anumit eveniment la care sunt observate goluri semnificative în profilul de recuperare; această opțiune ar fi potrivită în special în cazul în care estimarea se referă la un portofoliu de expuneri supuse unor modificări semnificative ale profilurilor de recuperare asociate cu anumite evenimente specifice, de exemplu la data valorificării garanției;
- (c) orice combinație între cazurile menționate la literele (a) și (b) care reflectă cel mai bine profilurile de recuperare; această opțiune ar fi potrivită în special în cazul în care estimarea se referă la un portofoliu de expuneri ce indică un profil de recuperare stabil în timp, dar pentru care sunt observate goluri în profilurile de recuperare în jurul anumitor evenimente specifice, de exemplu la colectare, și în cazul în care datele de referință de după aceste evenimente sunt definite ca un anumit număr de zile după evenimentul de recuperare, mai degrabă decât după data nerambursării;
- (d) acolo unde este cazul, data de referință poate avea orice valoare între zero și numărul de zile până la expirarea perioadei maxime a procesului de recuperare stabilit de instituție pentru tipul de expuneri în cauză.

173. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, trebuie utilizate aceleași expuneri în stare de nerambursare în SDR pentru toate datele de referință relevante luate în considerare în model.

174. Instituțiile trebuie să monitorizeze în mod regulat eventualele modificări ale profilurilor de recuperare și ale politicilor de recuperare relevante ce ar putea afecta estimarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare la fiecare dată de referință.

7.1.3 Cerințe de date pentru estimarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare

175. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să folosească același SDR ca cel menționat în secțiunea 6.1.2, completat cu orice informații relevante observate în procesul de recuperare și la fiecare dată de referință, specificate potrivit punctelor 171 - 174, și în special următoarele informații suplimentare:

- (a) toți factorii relevanți ce pot fi utilizați pentru a grupa expunerile în stare de nerambursare, precum și toți factorii de pierdere relevanți, inclusiv cei ce ar putea deveni relevanți după data nerambursării și la fiecare dată de referință;
- (b) valoarea restantă la fiecare dată de referință;
- (c) valoarea oricărei garanții asociate cu obligațiile din credite aflate în stare de nerambursare și datele lor de evaluare după data nerambursării.

7.2 Dezvoltarea de modele în estimarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare

176. În vederea luării în considerare a informațiilor referitoare la perioada de timp în care debitorul s-a aflat în stare de nerambursare și la recuperările obținute până în momentul respectiv, potrivit articolului 54 alineatul (2) litera (b) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile pot lua în considerare aceste informații fie direct, ca factori de risc, fie indirect, de exemplu prin stabilirea datei de referință pentru estimare, menționată la punctele 171 - 174.
177. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să analizeze eventualii factori de risc menționați la punctul 121 nu numai până în momentul nerambursării, dar și după data nerambursării și până la data finalizării procesului de recuperare. Instituțiile trebuie să analizeze și alți factori de risc posibili ce ar putea deveni relevanți după data nerambursării, inclusiv și în mod special durata preconizată a procesului de recuperare și stadiul procesului de recuperare. Instituțiile trebuie să folosească valorile factorilor de risc, precum și valorile garanției potrivit cu datele de referință specificate în conformitate cu punctele 171 - 174.

7.3 Calibrarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare

7.3.1 Calculul LGD efective și a LGD medii pe termen lung pentru expunerea în stare de nerambursare

178. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să calculeze LGD efective pentru expunerile în stare de nerambursare potrivit secțiunii 6.3.1, cu singura diferență că acest lucru trebuie realizat în funcție de fiecare dintre datele de referință precizate, potrivit punctelor 171 - 174, mai degrabă decât în funcție de data nerambursării. În calcularea LGD efective la o dată de referință dată, instituțiile trebuie să includă toate comisioanele și dobânzile capitalizate înainte de data de referință și trebuie să actualizeze toate fluxurile de numerar și tragerile ulterioare la data de referință.
179. În cazul în care, după momentul nerambursării, instituțiile anulează o parte a expunerii, calculul pierderii economice și a LGD efective trebuie să se bazeze pe valoarea totală a obligației din credite rămasă de rambursat, fără a ține seama de anularea parțială. Totuși, în cazul în care instituțiile anulează cu regularitate părți de expuneri pe baza unei politici

consecvente ca moment și proporție a anulării, acestea pot include aceste informații în calibrarea EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare finale. În cazul în care instituțiile efectuează anulări mai puțin regulate, acestea pot reflecta informațiile legate de anularea parțială a unei anumite expuneri în aplicarea acestor parametri asupra acestei expuneri modificând rezultatul procesului de alocare de rating potrivit secțiunii 8.2 pentru a asigura consecvența între estimarea LGD și aplicarea estimărilor LGD.

180. În vederea estimării EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să calculeze LGD medie pe termen lung a LGD efective pentru expunerile în stare de nerambursare menționate la punctul 178, respectând cerințele prevăzute la secțiunea 6.3.2 cu singura excepție că, pentru fiecare dată de referință, procesele de recuperare incomplete trebuie utilizate numai dacă data de referință relevantă pentru aplicarea parametrilor EL_{BE} și LGD în stare de nerambursare este ulterioară datei de referință luată în considerare pentru estimare.

181. Potrivit secțiunii 6.3.2.3, instituțiile nu trebuie să estimeze alte recuperări viitoare pentru expuneri ce rămân în stare de nerambursare o perioadă mai lungă decât durata maximă a procesului de recuperare precizată de instituție. Totuși, informațiile relevante privind expunerile specifice, în special informațiile despre garanția existentă, pot fi reflectate în aplicarea acestor parametri prin modificarea rezultatului procesului de alocare de rating potrivit secțiunii 8.2.

7.3.2 Cerințe specifice pentru estimarea EL_{BE}

7.3.2.1 Luarea în considerare a MdP în estimarea EL_{BE}

182. În sensul articolului 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, EL_{BE} nu trebuie să cuprindă nicio MdP în sensul secțiunii 4.4.3.

7.3.2.2 Circumstanțele economice actuale

183. În vederea luării în considerare a circumstanțelor economice actuale în estimările lor privind EL_{BE} , astfel cum prevede articolul 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să ia în considerare factori economici, inclusiv factori macroeconomici și factori de credit relevanți pentru tipul de expuneri analizat.

184. EL_{BE} trebuie estimată pe baza LGD medii pe termen lung, menționate la punctul 180, și nu trebuie efectuate alte ajustări pentru a reflecta condițiile economice actuale, dacă este întrunită oricare dintre condițiile de mai jos:

- (a) modelul include direct cel puțin un factor macroeconomic ca factor de risc;
- (b) cel puțin un factor de risc important este sensibil la condițiile economice;
- (c) LGD efectivă pentru expuneri în stare de nerambursare, menționată la punctul 178, nu este sensibilă la factorii economici relevanți pentru tipul de expuneri luat în considerare;

185. În cazul în care nu este întrunită niciuna dintre condițiile enumerate la punctul 184, instituțiile trebuie să ajusteze LGD medie pe termen lung pentru expuneri aflate în stare de nerambursare, astfel încât să reflecte condițiile economice actuale. În acest caz, instituțiile trebuie să formalizeze separat LGD medie pe termen lung pentru expunerile în stare de nerambursare, menționată la punctul 180, și ajustarea la condițiile economice actuale.

7.3.2.3 Relația EL_{BE} cu ajustările specifice ale riscului de credit

186. În cazul în care modelul utilizat pentru ajustările pentru riscul de credit satisface sau poate fi reglat pentru a satisface cerințele pentru propriile estimări LGD stabilite în partea a treia titlul II capitolul 3 secțiunea 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile pot utiliza ajustări specifice pentru riscul de credit ca estimări EL_{BE} .

187. În cazul în care ajustările specifice ale riscului de credit sunt evaluate individual pentru o singură expunere sau un singur debitor, instituțiile pot modifica estimările EL_{BE} pe baza ajustărilor specifice pentru riscul de credit, în cazul în care nu pot dovedi că aceasta ar îmbunătăți exactitatea estimărilor EL_{BE} și că ajustările specifice ale riscului de credit reflectă sau sunt ajustate la cerințele stipulate la secțiunea 6.3.1 privind calcularea pierderii economice.

188. În vederea justificării situațiilor în care ajustările specifice ale riscului de credit depășesc estimările EL_{BE} potrivit articolului 54 alineatul (2) litera (f) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să asigure coerența estimărilor EL_{BE} cu componentele de pierdere economică descrise la secțiunea 6.3.1, precum și cu definiția stării de nerambursare stipulată la articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, din acest punct de vedere, să analizeze orice diferențe în raport cu definițiile și metodele utilizate în vederea determinării ajustărilor specifice pentru riscul de credit. În mod special, instituțiile trebuie să ia în considerare eventualele diferențe ale ratei de actualizare, prezența garanției care nu este eligibilă, potrivit articolului 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, diferite tratamente ale costurilor și aplicarea diferitelor definiții ale stării de nerambursării.

7.3.3 Cerințe specifice pentru estimarea LGD în stare de nerambursare

189. În vederea luării în considerare a eventualei modificări adverse a condițiilor economice pe durata preconizată a proceselor de recuperare menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) din STR privind metodologia de evaluare IRB, LGD în stare de nerambursare trebuie să reflecte cel puțin condițiile de declin economic, în care estimările LGD în stare de nerambursare care sunt adecvate pentru un declin economic sunt mai prudente decât media LGD pe termen lung pentru expunerile în stare de nerambursare menționate la punctul 180.

190. În sensul articolului 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, LGD în stare de nerambursare trebuie crescută peste nivelul menționat la punctul 189 atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura că diferența între LGD în stare de nerambursare și EL_{BE} acoperă orice creștere a ratei pierderilor cauzată de eventuale pierderi suplimentare neașteptate în perioada de recuperare.

191. Pentru a se asigura că LGD în stare de nerambursare este mai mare decât EL_{BE} , sau că este, în cazuri excepționale, egală cu EL_{BE} pentru expuneri individuale, potrivit articolului 54 alineatul (2) litera (d) din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să analizeze și să corecteze LGD în stare de nerambursare în situațiile în care EL_{BE} a fost obținută utilizând ajustări specifice ale riscului de credit, potrivit punctului 186, și că este mai mare decât LGD în stare de nerambursare obținută prin estimare directă potrivit articolului 54 alineatul (1) litera (a) din STR privind metodologia de evaluare IRB.
192. În măsura în care motivele pentru modificările rezultatelor estimării EL_{BE} sunt relevante și pentru LGD în stare de nerambursare, trebuie aplicată o modificare și la încadrarea LGD în stare de nerambursare astfel încât marja adăugată la EL_{BE} să acopere orice creștere a ratei pierderilor cauzate de eventuale pierderi neașteptate suplimentare în perioada de recuperare în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
193. Indiferent care dintre cele două abordări menționate la articolul 54 alineatul (1) litera (a) punctele (a) și (b) din STR privind metodologia de evaluare IRB este utilizată în vederea estimării LGD în stare de nerambursare, instituțiile trebuie să formalizeze separat toate cele de mai jos:
- (a) defalcarea LGD în stare de nerambursare în componentele sale: EL_{BE} și marja adițională;
  - (b) defalcarea marjei adăugate în toate componentele de mai jos:
    - (i) componenta condițiilor de declin economic, calibrată cu ajustarea de declin economic la LGD medie pe termen lung, astfel cum este specificată la punctul 189;
    - (ii) componenta MDP, menționată în secțiunea 4.4;
    - (iii) orice componentă care acoperă eventualele pierderi suplimentare neașteptate în perioada de recuperare menționată la articolul 181 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; această componentă trebuie inclusă numai în situații excepționale în cazul în care eventualele pierderi suplimentare nu sunt suficient reflectate în componentele la care fac referire punctele (i) și (ii).

8 Aplicarea parametrilor de risc

---

194. În aplicarea modelului de PD sau LGD și în cazul în care instituțiile primesc informații noi cu privire la un factor de risc relevant sau un criteriu de rating, acestea trebuie să ia în considerare la timp aceste informații în alocarea de rating, în special asigurându-se că sunt îndeplinite următoarele două condiții:

- (a) sistemele IT relevante sunt actualizate cât mai repede și ratingul corespunzător și alocarea PD sau LGD sunt revizuite cât mai curând posibil;
- (b) în cazul în care noile informații sunt legate de nerambursarea de către un debitor, PD a debitorului este stabilită prompt la 1 în toate sistemele IT relevante și în conformitate cu punctul 108 din Ghidul privind aplicarea definiției stării de nerambursare în temeiul articolului 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

8.1 Prudența în aplicarea parametrilor de risc

195. În sensul articolului 171 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să aplice o prudență suplimentară în cazul rezultatelor alocării de rating atunci când sunt identificate deficiențe legate de implementarea modelului în sistemul IT sau în cazul procesului de alocare a parametrilor de risc debitorilor sau tranzacțiilor din portofoliul actual (aplicarea parametrilor de risc), în special atunci când deficiențele se referă la date utilizate în procesul de alocare de rating. Acestea trebuie să facă acest lucru stabilind un cadru care constă din următoarele faze:

- (a) identificarea deficiențelor de implementare a modelului în sistemul IT sau de aplicare a parametrilor de risc;
- (b) specificarea formei de prudență ce va fi aplicată și cuantificarea nivelului adecvat de prudență;
- (c) monitorizarea deficiențelor și corectarea acestora;
- (d) formalizare.

196. În sensul punctului 195(a), instituțiile trebuie să aibă un proces robust de identificare a tuturor deficiențelor de implementare și aplicare în procesul de alocare, prin care fiecare deficiență să conducă la un tratament prudent suplimentar în încadrarea afectată într-o clasă de rating sau grupă de risc. Instituțiile trebuie să ia în considerare cel puțin următorii declanșatori pentru o prudență suplimentară:

- (a) datele lipsă din portofoliul de aplicare;

- (b) actualizările lipsă ale situațiilor financiare sau ale datelor de la biroul de credit menționate la punctul 59;
  - (c) ratingurile depășite din portofoliul de aplicare; caz în care ratingul depășit trebuie înțeles astfel cum prevede articolul 25 alineatul (2) litera (b) din STR privind metodologia de evaluare IRB;
  - (d) ratingurile lipsă, caz în care o expunere este considerată ca încadrată în domeniul de aplicare al modelului IRB, însă nu îi este alocat un rating.
197. În sensul punctului 195(b), instituțiile trebuie să se asigure că apariția oricăroră dintre declanșatorii menționați la punctul 196 conduce la aplicarea unei prudențe suplimentare cu privire la parametrul de risc în vederea calculării valorilor expunerilor ponderate la risc. În cazul în care apar mai multe evenimente declanșatoare, estimarea trebuie să fie mai prudentă. Prudența suplimentară referitoare la fiecare eveniment declanșator trebuie să fie proporțională cu incertitudinea parametrului de risc estimat introdus de evenimentul declanșator.
198. Instituțiile trebuie să ia în considerare impactul deficiențelor identificate și prudența rezultată la nivelul portofoliului acoperit de modelul relevant asupra solidității încadrărilor în clase de rating și grupe de risc și să se asigure că cerințele de fonduri proprii rezultate nu sunt distorsionate de necesitatea unor ajustări excesive.
199. În sensul punctului 195(c), instituțiile trebuie să monitorizeze cu regularitate implementarea și aplicarea deficiențelor și nivelurile de prudență suplimentară aplicate în legătură cu acestea. Ori de câte ori este posibil, instituțiile trebuie să ia măsuri pentru a aborda deficiențele identificate. În urma evaluării sale, instituția trebuie să dezvolte un plan pentru a rectifica deficiențele într-un termen rezonabil, ținând cont de amploarea impactului asupra cerințelor de fonduri proprii.
200. În sensul punctului 195(d), instituțiile trebuie să precizeze manuale adecvate și o procedură de aplicare a prudenței suplimentare și trebuie să formalizeze procesul aplicat în abordarea deficiențelor de implementare și aplicare. Această formalizare trebuie să conțină cel puțin evenimentele declanșatoare luate în considerare și efectele pe care activarea acestor declanșatori le-a avut asupra încadrării finale într-o clasă de rating sau grupă de risc, asupra nivelului parametrului de risc și asupra cerințelor de fonduri proprii.

8.2 Raționamentul profesional în aplicarea parametrilor de risc

201. Instituțiile pot utiliza raționamentul profesional în aplicarea modelului în următoarele cazuri:
- (a) în aplicarea variabilelor calitative folosite în cadrul modelului;
  - (b) prin modificări ale datelor de intrare ale procesului de alocare de rating;
  - (c) prin modificări ale datelor de ieșire ale procesului de alocare de rating.

202. Instituțiile trebuie să specifice criterii clare pentru utilizarea unor date de intrare calitative ale modelului și trebuie să asigure o aplicare consecventă a acestor date de intrare de către întregul personal relevant și o încadrare consecventă a debitorilor sau tranzacțiilor ce presupun un risc similar în aceeași clasă de rating sau grupă de risc, așa cum prevede articolul 171 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
203. În sensul articolului 172 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să specifice politicile și criteriile pentru utilizarea modificărilor în procesul de alocare de rating. Aceste politici trebuie să facă referire la eventualele modificări de date de intrare și de ieșire ale acestui proces și trebuie specificate într-o manieră prudentă, astfel încât scara de modificări prudente să nu fie limitată. În contrast, scara eventualelor scăderi ale estimărilor rezultate din model, prin modificarea fie a datelor de intrare, fie a datelor de ieșire ale procesului de alocare de rating, trebuie limitată. În aplicarea acestor modificări, instituțiile trebuie să ia în considerare toate informațiile relevante și actualizate.
204. Instituțiile trebuie să formalizeze amploarea și raționamentul fiecărei modificări. Ori de cate ori este posibil, instituțiile trebuie să precizeze o listă prestabilită de justificări posibile ale modificărilor din care să se aleagă. De asemenea, instituțiile trebuie să stocheze informații referitoare la data modificării și la persoana care a efectuat-o și aprobat-o.
205. Instituțiile trebuie să monitorizeze cu regularitate nivelul și justificările modificării de date de intrare și de ieșire ale procesului de alocare de rating. Acestea trebuie să specifice în politicile lor rata de modificări maximă acceptabilă pentru fiecare model. În cazul în care aceste niveluri maxime sunt depășite, instituția trebuie să adopte măsuri adecvate. Ratele de modificări trebuie specificate și monitorizate la nivelul segmentului de calibrare. În cazul în care există un număr mare de modificări, instituțiile trebuie să adopte măsuri adecvate pentru a îmbunătăți modelul.
206. Instituțiile trebuie să analizeze în mod regulat performanța expunerilor în legătură cu care a fost efectuată o modificare a datei de intrare sau de ieșire a procesului de alocare de rating în conformitate cu articolul 172 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
207. Instituțiile trebuie să evalueze periodic performanțele modelului, înainte și după modificările rezultatelor procesului de alocare de rating. În cazul în care evaluarea conchide că utilizarea de modificări a scăzut semnificativ capacitatea modelului de a cuantifica cu precizie parametrii de risc („puterea de previzionare a modelului”), instituțiile trebuie să adopte măsuri adecvate pentru a asigura aplicarea corectă a modificărilor.

8.3 Utilizarea ratingurilor interne și a estimărilor nerambursărilor și pierderilor

208. Potrivit articolului 144 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolelor 18-21 din STR privind metodologia de evaluare IRB, instituțiile trebuie să folosească aceleași estimări ale parametrilor de risc în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii și în scopuri

interne, inclusiv procesul de gestionare a riscurilor și procesul decizional, cu excepția cazului în care toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

- (a) devierea este justificată și adecvată pentru domeniul de utilizare specific;
- (b) devierea nu conduce la o schimbare în ordinea de clasificare la încadrarea debitorilor sau tranzacțiilor în clase de rating sau grupe de risc în cadrul unui segment de calibrare, altfel decât în cadrul fiecărei clase de rating sau grupe de risc;
- (c) devierea se datorează utilizării unor parametri în scopuri interne, fără a lua în considerare MdP, fără praguri minime de reglementare, fără ajustarea de declin economic în cazul estimărilor LGD, sau se datorează utilizării unei alte metode de calibrare, ce poate atrage după sine specificarea unor diferite segmente de calibrare.

209. În sensul articolului 208, se mai poate considera potrivită gruparea estimărilor continue ale parametrilor de risc în categorii omogene în scop intern.

210. În cazul în care instituțiile utilizează în scop intern estimări ale parametrilor de risc care sunt diferite de cele utilizate în calcularea cerințelor de fonduri proprii, acestea trebuie să reflecte periodic acest lucru în raportarea lor internă către conducerea superioară, furnizând informații despre ambele seturi de parametri. În orice caz, raportarea internă trebuie să cuprindă toate elementele specificate la articolul 189 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe baza estimărilor parametrilor de risc utilizați în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii.

8.4 Calcularea deficitului sau excedentului IRB

211. În sensul prezentului capitol, diferența dintre ajustările generale și specifice ale riscului de credit, ajustările de valoare suplimentare și alte reduceri ale fondurilor proprii legate de aceste expuneri, pe de o parte, și valoarea pierderii așteptate potrivit articolului 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe de altă parte, trebuie considerată deficit IRB, dacă este negativă, și excedent IRB, dacă este pozitivă.

212. În cazul în care calculul pentru portofoliul total care nu se află în stare de nerambursare, menționat la articolul 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, conduce la un excedent IRB, instituțiile pot utiliza acest excedent IRB pentru a acoperi orice deficit IRB din calculul realizat potrivit aceluiași articol pentru portofoliul total aflat în stare de nerambursare.

213. În vederea adăugării oricărui excedent IRB la fondurile proprii de nivel 2 potrivit articolului 62 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care calculul menționat la articolul 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 conduce la un excedent IRB atât pentru portofoliul aflat în stare de nerambursare, cât și pentru cel neaflat în stare de nerambursare, trebuie luată în considerare suma acestor două excedente IRB și adăugată la nivelul 2, respectând limita menționată la articolul 62 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

214. În sensul articolului 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile nu trebuie să includă anulările parțiale ale datoriilor în calculul ajustărilor generale și specifice ale riscului de credit. Cu toate acestea, potrivit articolului 166 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, calcularea valorii pierderii așteptate pentru aplicarea articolelor 158 și 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să se bazeze pe valoarea expunerii, care include ajustările de valoare, dar exclude datoriile anulate.

9 Revizuirea estimărilor

---

215. Instituțiile trebuie să specifice politici interne pentru modificări ale modelelor și estimări ale parametrilor de risc utilizate în cadrul unui sistem de rating. Aceste politici trebuie să prevadă că modificările modelelor trebuie efectuate cel puțin pe baza următoarelor acțiuni:

- (a) revizuirea periodică a estimărilor;
- (b) validarea independentă;
- (c) modificările mediului juridic;
- (d) verificarea de audit intern;
- (e) verificarea autorității competente.

216. În cazul în care sunt identificate deficiențe semnificative ca urmare a procedurilor menționate la punctul 215, instituțiile trebuie să adopte măsuri adecvate în funcție de gravitatea deficienței și să aplice o MdP potrivit secțiunii 4.4.3.

217. În vederea efectuării de revizurii periodice ale estimărilor, instituțiile trebuie să dețină un sistem care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- (a) un domeniu de aplicare și o frecvență minimă a analizelor ce trebuie efectuate, inclusiv metrica prestabilită aleasă de instituție pentru testarea reprezentativității datelor, a performanțelor modelului, a puterii sale de previzionare și a stabilității sale;
- (b) standarde prestabilite, inclusiv praguri prestabilite și niveluri de importanță pentru metrica respectivă;
- (c) măsuri prestabilite care să fie adoptate în caz de rezultate adverse în urma revizurii, în funcție de gravitatea deficienței.

În revizuirile lor regulate ale estimărilor, instituțiile se pot baza pe rezultate de validare independentă, în cazul în care aceste rezultate sunt actualizate.

218. Revizuirile estimărilor care trebuie realizate cel puțin o dată pe an conform articolului 179 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie realizate ținând cont de metrica, standardele și pragurile stabilite de instituție potrivit punctului 217. Domeniul de aplicare al acestor revizurii trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) o analiză a reprezentativității datelor, incluzând toate cele de mai jos:

- (i) o analiză a eventualelor diferențe dintre SDR utilizat pentru cuantificarea parametrului de risc și portofoliul de aplicare, inclusiv analiza oricăror modificări la nivel de portofoliu sau ale oricăror goluri structurale, în vederea analizării reprezentativității descrise în secțiunea 4.2.4;
  - (ii) o analiză a eventualelor diferențe dintre SDR utilizat pentru dezvoltarea modelului și portofoliul de aplicare; în acest scop, instituțiile trebuie:
    - să efectueze analiza prevăzută la punctele 24, 25 și 26;
    - să ia în considerare faptul că datele utilizate pentru dezvoltarea modelului sunt suficient de reprezentative sub aspectul prevederilor punctului 21 literele (a) și (b) dacă performanțele modelului în sensul punctului 218 litera (b) sunt solide;
    - să efectueze analiza prevăzută la punctele 22 și 23 în cazul în care performanțele modelului, în sensul punctului 218 litera (b) se deteriorează;
- (b) o analiză a performanțelor modelului și a stabilității sale în timp, care trebuie să aibă ambele caracteristici de mai jos:
- (i) analiza trebuie să identifice orice deteriorare posibilă a performanțelor modelului, inclusiv puterea de discriminare a modelului prin compararea performanțelor sale la momentul dezvoltării cu performanțele sale în fiecare perioadă de observare ulterioară a setului de date extins, precum și cu pragurile prestabilite; această analiză trebuie realizată pe subseturile relevante, de exemplu cu și fără statut de incident de neplată în cazul estimărilor PD sau pentru diferite scenarii de recuperare în cazul estimărilor LGD;
  - (ii) analiza trebuie efectuată pentru tot portofoliul de aplicare, fără niciun fel de ajustări sau excluderi de date efectuate în dezvoltarea modelului; în scop comparativ, performanțele la momentul dezvoltării trebuie obținute și pentru tot portofoliul de aplicare, înainte de orice ajustări sau excluderi de date;
- (c) o analiză a puterii de previzionare a modelului, care să includă cel puțin:
- (i) o analiză pentru a verifica dacă includerea celor mai recente date utilizate în setul de date pentru estimarea parametrilor de risc conduce la estimări substanțial diferite ale riscurilor și în special:
    - pentru PD, dacă includerea celor mai recente date conduce la o modificare semnificativă a ratei de nerambursare medii pe termen lung; această analiză trebuie să ia în considerare redefinirea adecvată a perioadei intervalului probabil de variabilitate al ratelor de nerambursare și a combinației de ani buni și ani răi, dacă este necesar;

- pentru LGD, dacă includerea celor mai recente date conduce la o modificare semnificativă a LGD medii pe termen lung sau a LGD de declin economic;

(ii) o analiză a testării ex-post, ce trebuie să cuprindă o comparație a estimărilor utilizate pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii cu rezultatele observate pentru fiecare clasă de rating sau grupă de risc; în acest scop, instituțiile pot lua în considerare rezultatele testării ex-post realizate în cadrul validării interne potrivit articolului 185 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau pot efectua teste suplimentare, de exemplu cu privire la un alt interval de timp al setului de date.

219. Instituțiile trebuie să precizeze condițiile în care analizele menționate la punctul 218 trebuie efectuate mai des decât o dată pe an, cum ar fi în cazul unor modificări majore ale profilului de risc al instituției, ale politicilor de credit sau ale sistemelor IT relevante. Instituțiile trebuie să efectueze revizuirea modelului PD sau LGD ori de câte ori se observă o modificare semnificativă a condițiilor economice comparativ cu condițiile economice ce stau la baza setului de date utilizate în vederea dezvoltării modelului.

220. În vederea îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 190 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să definească un ciclu regulat pentru întreaga revizuire a sistemelor de rating, ținând cont de semnificația lor și acoperind toate aspectele dezvoltării de modele, ale cuantificării parametrilor de risc și, acolo unde este cazul, ale estimării componentelor modelelor. Această revizuire trebuie să cuprindă toate cele de mai jos:

- (a) o revizuire a factorilor de risc existenți sau posibili și o evaluare a importanței lor pe baza standardelor de revizuire prestabilite menționate la punctul 217;
- (b) o evaluare a abordării modelării, a solidității sale conceptuale, a îndeplinirii ipotezelor de modelare și a abordărilor alternative.

În cazul în care rezultatele acestei revizurii recomandă modificări în conceptul modelului, trebuie luate măsuri adecvate în urma rezultatelor acestei analize.

221. În vederea revizuirii menționate la punctele 217 - 220, instituțiile trebuie să aplice politici consecvente pentru ajustări și excluderi de date și să se asigure că orice diferențe la nivelul politicilor aplicate seturilor de date relevante sunt justificate și nu distorsionează rezultatele revizuirii.